ISSN 1331-9124

Blaženi Alojzije Stepinac

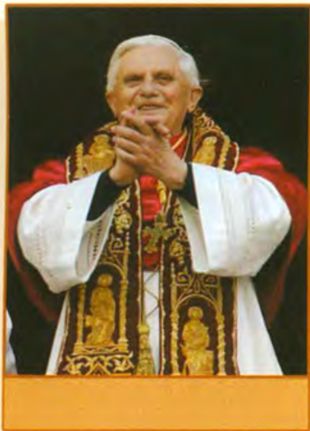
GLASNIK POSTULATURE
God. 12 (2005)
8. svibnja
Broj 2
Cijena 5 kn

Papa Benedikt XVI., kardinal Joseph Ratzinger, dosadašnji pročelnik Kongregacije za nauk vjere

Papa Benedikt XVI. blagoslivlje okupljeni narod na Trgu sv. Petra u Vatikanu slaveći svečanu Euharistiju prigodom nastupa u papinskoj službi

"Mi vjerujemo u pobjedu Tvoju, Kriste Bože Svetootajstveni! Nema te sile na ovome svijetu koja bi nas bila kadra i za čas samo pokolebati u tom našem vjerovanju."

(Bl. A. STEPINAC, Iz propovijedi na Euh. kong. u Karlovcu, 28.VI.1936.)

Papa Benedikt XVI. rođen je 16. travnja 1927. u mjestu Marktl am Inn u biskupiji Passau u Njemačkoj. Njegov otac, policijski časnik, potječe iz drevne seoske poljo- djelske obitelji Donje Bavarske. Mladost je proveo u Traunsteinu, a krajem II. svjetskog rata bio je nekoliko mjeseci mobiliziran u vojsku, i to u rezervnu protu-zrakoplovnu jedinicu. Filozofiju i teologiju studirao je na Münhenskom sveučilištu i na Visokoj filozofsko-teološkoj školi u Freisingu od 1946. do 1951. Na Petrovo 1951. zaređen je za svećenika, a 1953. obranio je disertaciju na temu "Narod i kuća Božja u crkvenom nauku sv. Augustina". Predavao je dogmatsku i fundamentalnu teologiju na višoj teološkoj školi u Freisingu, zatim u Bonnu, Münsteru i Tübingenu. Godine 1969. postao je redoviti profesor dogmatike i povijesti dogme na Sveučilištu u Regensburgu. Od samoga početka II. vatikanskog koncila g. 1962. bio je teolog savjetnik kölnskoga nadbiskupa kardinala Josepha Fringsa. Autor je brojnih teoloških djela, među kojima se ističe "Uvod u kršćanstvo" iz 1968. godine, djelo u kojem su sabrana njegova predavanja o Apostolskom vjerovanju. Papa Pavao VI. imenovao ga je 27. ožujka 1977. nadbiskupom Münchena i Freisinga, a kardinalom isti Papa ga je kreirao 27. lipnja 1977. godine.

Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je 25. studenoga 1981. prefektom Kongregacije za nauk vjere, predsjednikom Papinske biblijske komisije i Međunarodne teološke komisije. Od 1986. do 1992. bio je predsjednik Komisije za pripravu Katekizma Katoličke crkve te je pod njegovim vodstvom izrađeno to koncilsko djelo. Papa Ivan Pavao II. imenovao ga je 5. travnja 1993. kardinalom biskupom s titulom suburbikalne biskupije Velletri-Segni, 6. studenoga 1998. izabran je za vicedekana Kardinalskog zbora, a papa Ivan Pavao II. imenovao ga je dekanom Kardinalskoga zbora 30. studenoga 2002.

Prve riječi novoizabranoga Petrova nasljednika Benedikta XVI. bile su poziv na molitvenu potporu njegovoj službi:

"Draga braćo i sestre, nakon velikoga pape Ivana Pavla II. gospoda kardinali izabrali su mene, jednostavnog i poniznog radnika u Gospodnjem vinogradu. Tješi me činjenica da Gospodin zna raditi i djelovati i s nedostatnim sredstvima i nadasve se pouzdajem u vaše molitve. U radosti Gospodina uskrsloga, pouzdavajući se u njegovu trajnu pomoć, idemo naprijed. Gospodin će nam pomoći, a Marija, Njegova Presveta majka bit će uz nas. Hvala."

"Širom otvorite vrata Kristu - i naći ćete život"

Homilija pape Benedikta XVI. na svečanoj misi ustoličenja za Papu u Vatikanu u nedjelju 24. travnja 2005.

"Crkva je živa - tako s velikom radošću i zahvalnošću pozdravljam sve vas, ovdje okupljene, časnu subraću kardinale i biskupe, predrage svećenike, đakone, pastoralne djelatnike, katehete. Pozdravljam vas, redovnici i redovnice, svjedoke preobražujuće prisutnosti Boga. Pozdravljam vas, vjernici laici, u različitim oblicima života, uronjene u veliki prostor izgradnje Kraljevstva Božjega koje se širi svijetom. Ove se riječi ispunjaju osjećajima i dok pozdravljam sve one koji, ponovno rođeni u sakramentu krštenja, još nisu u punome zajedništvu s nama; i vas braćo iz židovskoga naroda, s kojima nas veže zajednička velika duhovna baština, koja je ukorijenjena u neopozivim Božjim obećanjima. Moja misao, konačno - poput vala koji se širi - leti prema svim ljudima našega vremena, vjernicima i onima koji ne vjeruju. (...)

U ovom trenutku moje se misli vraćaju na 22. listopada 1978., kada je papa Ivan Pavao II. započeo svoju službu ovdje na Trgu svetoga Petra. Još uvijek i neprekidno odzvanjaju mi u ušima njegove riječi: 'Ne bojte se, otvorite širom vrata Kristu!'

Tko dozvoljava Kristu da uđe, ne gubi ništa, ništa - baš ništa od onoga što život čini slobodnim, lijepim i velikim. Ne! samo se u tome prijateljstvu širom otvaraju vrata života. Samo se u tome prijateljstvu doista otvaraju velike mogućnosti ljudskoga postojanja. Samo u tome prijateljstvu doživljavamo ono što je lijepo i što oslobađa. Tako bih danas ja htio, s velikom snagom i jakom uvjerljivošću, na temelju iskustva dugoga osobnoga života, reći vama, dragi mladi: ne bojte se Krista! On ne oduzima ništa, a daje sve. Tko se njemu daruje, prima stostruko. Da, otvorite, širom otvorite vrata Kristu - i naći ćete život. Amen."

UREDNIKOVA RIJEČ

Slika koja prati ove riječi ostat će nam u trajnoj uspomeni. Budit će sjećanja na lik i djelo pape Ivana Pavla II. Bijaše velik u pojavnosti i u duhu. Prolazio je svijet trčeći objema nogama i sjedeći u bolesničkim kolicima. Pjevao je prodornim glasom i nijemošću lica. Blagoslivljao nas je s obje ruke i onda kad su drhtale od bola. Radovao se s braćom, katolicima i nekatolicima, kršćanima i nekršćanima, nevjernicima i inovjernicima. Kucao je na ljudska srca da otvore vrata Kristu Gospodinu, lomio okove ideoloških sustava, oslobađao čovjeka od zabluda i bluda. Uvijek sebi dosljedan, a Isusu do kraja vjeran. Nastojao je i uspio hodeći Isusovim putem proći zemljom čineći dobro. A činio je to uspješno, nadahnjujuće i neprolazno. Svijet je zastao nad njegovim prijelazom u vječnost.

Hvala mu za sve što je učinio za proslavu Isusa Krista, sudjelujući u njegovoj slavi i trpljenju. Hvala mu za sve što je učinio za Crkvu ljubeći je iznad svega i služeći joj raširenoj po svem svijetu, povezujući je izvana i iznutra zlatnim nitima evanđeoskog zajedništva. Hvala mu za "prepoznatljivost" sjemenki Duha kojima je Duh Sveti pripremio žetvu Gospodnju na svim stranama svijeta, pa i u srcima nevjernika. Hvala mu što je jednostavnu zbilju svetosti živio i prepoznao u braći i sestrama koji su za života proslavljali Krista. Hvala mu što je očitovao snažniju potrebu uključivanja Kristovih vjernika laika u Crkvi i u svijetu i što je naznačio kako s mladima hoditi s Kristom. Hvala mu što nas je učio kako biti vjeran svećenik i Kristov učenik. U ime svih čitatelja *Glasnika* i u moje osobno ime hvala mu za brojne poticaje i ohrabrenja kojima je bio bliz hrvatskom narodu i ostvarenju njegove državne samobitnosti. Osobito za proglašene hrvatske svece i blaženike, među kojima na poseban način odsijeva lik bl. Alojzija Stepinca. Htio ga je beatificirati u Rimu, središtu kršćanstva, na svečanoj Svetoj Misi uz početak 3. tisućljeća s nakanom da ga postavi za "vrata", "portal" kroz koji će čovječanstvo ući u treći milenij. Hvala mu što je udovoljio i našoj želji te to učinio u našem narodnom marijanskom svetištu Mariji Bistrici u hrvatskoj domovini.

Shvatio je veličinu Stepinčeve osobe i značaj njegove žrtve. Uostalom, predsjednicima "Predsjedništva SFRJ", koji su u zloći i bezočnosti za pohoda Rimu, pred njim blatili osobu kardinala Stepinca, tumačio je povijesne istine kojima, nažalost, nisu bili dorasli.

Bl. Alojzije Stepinac prigodom euharistijskog slavlja u crkvi Majke Božje Karmelske u Karmelu u Brezovici podjeljuje Svetu pričest. Njemu slijeva je mons. Nikola Borić, kanonik, a zdesna dr. Franjo Šeper, tajnik.

Stoga nas ne čudi što je istinitost Petrove službe u osobi Ivana Pavla II. prepoznao i priznao sav dobronamjerni svijet. A ona će, kao i neuništivi glas svetosti i mučeništva, nadživjeti neprijatelje Katoličke crkve i svoje progonitelje. Žalosno je da su se neki hrvatski izvjestitelji, koji su se dodvoravali Papi dok je bio živ, prigodom njegove smrti o njemu zlurado pisali i na objedama zarađivali. Neki su ga ljudi za života vrijeđali i vicevima i neukusnim dosjetkama, ali su se željeli slikati uz njega mrtva. No, kako reče naš Blaženik: "Sve prolazi, a Bog naš ostaje!"

Već smo navikli na krivotvorine domaćih i stranih novinara i plaćenika koji i dan-danas lažno prikazuju Ivana Pavla II. i bl. Alojzija. Ne čudimo se zloći svijeta. Nadvladajmo ih vjernijim kršćanskim životom.

Na to nas žele potaknuti članci, svjedočanstva i pisma vas čitatelja *Glasnika* i fotografije iz života Ivana Pavla II. i bl. Alojzija.
Neka čitanjem i ovoga broja *Glasnika* u nama poraste Kristov duh tako prepoznatljiv u svjedočanstvu ove dvojice Isusovih učenika.

Na Jurjevo 23. travnja 2005.
dr. Juraj Batelja, postulator

STEPINČEVO 2005.

Kard. Josip Bozanić, nadbiskup zagrebački
Homilija na blagdan bl. Alojzija Stepinca
Zagreb, katedrala, 10. veljače 2005.

Preuzvišeni Apostolski Nuncije, dragi oci biskupi, braćo svećenici, redovnici, časne sestre redovnice, bogoslovi, sjemeništarci, redovnički kandidati i kandidatice, predraga braćo i sestre Kristovi vjernici, cijenjeni častitelji blaženoga Alojzija Stepinca!

Kardinal J. Bozanić iskazuje počast moćima bl. A. Stepinca na Stepinčevo 2005.

PRIVLAČNOST STEPINČEVE BLIZINE

Euharistija - događaj najizvrsnije blizine

1. Vjerujem da u vašim životima postoje blizine bez kojih bi življenje djelovalo praznije i bez kojih bi daljine izgledale nepremostivima. Znam da su večeras u euharistijskome slavlju s vama svi oni kojima na izravan ili neizravan način iz dana u dan govorite da su vam dragi, da vam je do njih stalo, da ih volite. Svaki ulazak u Božji dom i u dom ove Stepinčeve katedrale kršćanski nam stavlja pred oči i snažnije urezuje u našu dušu blizinu Božje ljubavi. Događaj u kojemu se te blizine, Božja i ljudska, nalaze zajedno, srasle u jednome činu, jest molitva i to ona najizvrsnija - Euharistija.

Večer blagdana blaženoga Alojzija Stepinca, Euharistija te večeri, postala je i ostala bliskom, kao dio vjerničkoga života - osobito zagrebačke Crkve. Ona je postala blizom, neodvojivom od osobne i zajedničke povijesti, postala je našom. U blizini jednoga groba i oltara koji četrdeset i pet godina zajedno govore o pobjedi života nad smrću u nepatvorenome svjedočanstvu ljubavi i mi postajemo bliži jedni drugima i sebi samima. Blizina je to rođena iskorakom Boga prema čovjeku u milosnome daru života mučenika blaženoga Alojzija. Ta nas blizina privlači te se pitamo: gdje joj je korijen; iz čega je niknula ta darovana nam blizina; gdje to žive sve naše ljudske i vjerničke blizine?

Knjiga *Ponovljenoga zakona* večeras otvara srca, stavlja pred nas razlog i temelj svake blizine. Kada spomenemo Boga, često ga osjećamo nedosežnim, a u ovome slavlju odzvanja ohrabrujući navještaj: Blizu ti je Riječ... Sve se nalazi tu, nadohvat ruke, u vidokrugu, pred našim očima i u govoru srca. No mi kao da ne volimo ono što nam je blizu. Tražimo daleko, jer nam blizina dara nije uvjerljiva ili se pak pomalo plašimo zahtjevnosti te blizine. Možda baš zato živimo u iščekivanju tzv. 'velikih pothvata' i 'putovanja u nepoznato'.

Zar nije istinito da živimo s ljudima od kojih neki ne oklijevaju ni trenutka u skupljanju najčudnijih iskustava i emocija pokušavajući osjetiti okus života; možda smo i sami u napasti da ulazimo u ozračja za koja lakovjerno mislimo da na brzinu nude titraj mističnosti; prelistavaju se knjige i prate tragovi raznih znakova s pečatom misterioznoga; duh biva uronjen u splet nejasnih izreka i formula na granici magije.

Procesija na Tijelovo neznane godine Drugog svjetskog rata u kojoj Presveti Oltarski Sakrament gradom Zagrebom pronosi nadbiskup Stepinac. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Kršćanin je čovjek euharistijski blizak

2. Danas se traži tzv. religija blagostanja, dobroga osjećaja u kojoj religiozna ili - kako se češće kaže - duhovna iskustva kratkoročno ispunjavaju potrebe, umiruju tjeskobe i svakodnevicu čine napetijom. No nipošto se ne traži zauzetost, obraćenje i obvezatnost zauzimanja stavova. Nudi se i traži religija po jeftinoj cijeni, odnosno nešto što je teško zvati religijom, jer religija, ne samo kršćanska, ne ide u prvome redu za tim da zado-

volji čovjekove želje i potrebe, nego se tiče onoga što Bog od mene očekuje na temelju dara koji mi pruža. Tomu pripada ozbiljnost, odlučnost i spremnost na predanost i prinošenje vlastita života kao dara drugima.

Kršćanstvo ne savija svoja načela prema dojmovima i željama, prema ukusima i htijenjima, prema hirovima i pomodarstvu. Vjera koja misli ozbiljno, koja je konkretna i obvezujuća jaka je i ima snage nositi čovjeka i u dobrom i u lošem, u življenju i u umiranju. Prava vjera čovjeka uči da ju olako ne napušta, da u najtežim okolnostima ona ne bi napustila čovjeka, prepuštajući ga ponorima očaja. U tom je smislu govor o križu tvrd govor, ali prepun nepokolebljive nade.

Nadbiskup Alojzije Stepinac prigodom tijelovske procesije neznane godine za vrijeme Drugog svjetskog rata. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Trebali bismo biti uistinu potpuno neosjetljivi, a da svakoga dana ne vidimo kako se u središte ne stavlja ono što potiče na zauzimanje stavova, na otvorenost za osluškivanje drukčijega i za razgovor s otajstvenim. Nije u središtu ni ono što potiče na istinitost, nego poglavito ono što je zanimljivo, bez obzira odakle dolazilo i što je kriterij te zanimljivosti. Ta je zanimljivost na razini znatiželje koja doduše pruža novosti, ali ništa ne mijenja. Znatiželja izbjegava istražiti dubine... Tako je zanimljivost zamijenila kategoriju zauzetosti. Ono što je daleko postaje nekom vrstom izgovora i opravdanja koje nam dopušta da ne primjećujemo i da se ne bavimo onim što je tu, pokraj nas - blizu. Dovoljno je samo prelistati novine ili promotriti servirane nam vijesti da bi se uočilo kako nas se stalno nastoji zabaviti nekim tobože važnim problemom kako bismo zatvorili oči pred stvarnim pitanjima našega svakodnevnoga života. A kršćanin je čovjek blizine i zauzetosti; kršćanin je čovjek euharistijski blizak. To je njegov identitet za koji bismo trebali imati više sluha osobito u ovoj Godini Euharistije.

Draga braćo i sestre, u životu postoje trenuci u kojima je potrebno slušati ono što smo toliko puta čuli, čitati ono što već znamo napamet, ponovno otkrivati da nam je zapravo nepoznato ono o čemu možda druge poučavamo. U tim trenucima otkrivamo osobu pokraj sebe i istinski zaželimo nešto što posjedujemo. Blizu ti je Riječ... Samo blizina rađa bližnjega i samo se u toj blizini mogu mjeriti odluke, vjerodostojnost i ljubav. Ako vam netko nudi životna rješenja, ako želi usmjeriti vaš život, odgajati vašu djecu pozivajući se na stručnost, znanstvenost, naprednost, provjerite njegovu blizinu s Riječju koju Bog daruje i posebice s križem koji je utkao u vlastiti život. Ne dopustite kao kršćani da budete povedeni za ruku daleko od govora križa u kome se nalazi istina i daleko od blizine koja diše u svakomu čovjeku.

Koliko nam je križ životna blizina?

3. Svi su tvoji putovi, Gospodine, istina. A među njima povlašteno mjesto ima križ. I dok običavamo reći da svaki čovjek ima svoj križ, misleći pritom na poteškoće i probleme koje svatko susreće u obliku bolesti, razočaranja, neuspjeha i nesreća te smrti dragih ljudi, zaboravljamo da oporost života po sebi još uvijek ne mora imati ništa zajedničkoga s vjerom.

Teškoće pogađaju i kršćane i nekršćane, vjernike baš kao i ljude koji ne vjeruju. Koliko možemo govoriti o kršćanskome križu ovisi o tome kako se odnosimo prema težini života i možemo li patnju promatrati pogleda uprta u Krista, u vjeri, nadi i ljubavi i sa sviješću o blizini Riječi u ustima i u srcu. Bezuvjetno prihvaćanje od Boga darovana života u vjerniku i po vjerniku govori: "Budi volja tvoja", bez gorčine i predbacivanja. Danas pred mučeničkim svjedočanstvom blaženoga Alojzija postavljamo sebi baš to pitanje: Koliko nam je križ životna blizina?

Samo u nasljedovanju raspetoga Isusa moguć je život u kršćanskoj vjeri. Bog ne traži trpljenje radi trpljenje, ali nam jasno objavljuje da se ljubav prema Bogu i ljudima ne može ostvariti bez

predanosti. "Spasiti svoj život"- poziv je Evanđelja. Bog želi da spasimo svoj život. Ono što se u evanđelju osuđuje jest pokušaj isticanja spasenja čovjeka po čovjeku, pri čemu se jedan cilj i nadanje pokušava suziti na ljudske mogućnosti. Kršćanstvo govori da čovjek promašuje životni cilj ako se isključivo oslanja na svoja razmišljanja, svoja nastojanja i planove na takav način da život želi zadržati za sebe, omeđiti ga i ne dopustiti blizinu s drugima. "Tko izgubi svoj život poradi Krista, ne živi izgubljen život" poruka je Evanđelja jer odrednica križa pokazuje kršćansku snagu koja provire iz drukčije logike.

zdvaja ili je već zdvojio. Ali mi katolici u tim strašnim danima, što ih proživljuje ljudski rod, vjerujemo čvrsto, što više, čvršće nego ikada, da postoji jedna svemoguća ljubav koja je u stanju povezati sve narode u jednu sretnu veliku obitelj. To je ljubav Krista Boga u presvetoj Euharistiji." *(Propovijed na Euharistijskome kongresu u Budimpešti 27. svibnja 1938. u: J. Batelja [ur.], Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački: propovijedi, govori, poruke [1934.-1940.], Zagreb 2000., str. 239).*

Mlade križarice, članice Velikog Križarskog sestrinstva sudjeluju u procesiji u kojoj na Tijelovo neznane godine Drugog svjetskog rata u kojoj Presveti Oltarski Sakrament gradom Zagrebom pronosi nadbiskup Stepinac. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Ministranti predvode procesiju na Tijelovo neznane godine Drugog svjetskog rata u kojoj Presveti Oltarski Sakrament gradom Zagrebom pronosi nadbiskup Stepinac. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

U našemu se društvu pokušava usaditi netrpeljivost prema vjerničkim stavovima. Ta se netrpeljivost u biti ne razlikuje puno od prijašnjih modela, jer i taj je plod niknuo na jednoj od grana materijalizma. Ako se traže istinski razlozi mnoštvu zala, dobro je čuti što u svjetlu Euharistije kaže blaženi Alojzije: "Materijalističko naziranje na svijet [...] stvorilo je pravi sustav mržnje na ovoj zemaljskoj kugli kad je isključilo Boga iz svoje sredine [...], donijelo je kao posljedicu uz ostalo i nepodnosive gospodarske prilike. Ove opet postadoše izvorom nebrojenih nasilja i nepravda. Onemogućen je gotovo pošten život pojedincu, a pogotovo obitelji. [...] Umjesto bratske ljubavi i susretljivosti vidimo divlju mržnju i zavist, koju već i sama djeca uče od starijih. [...] Dobar dio ljudi

4. Kao kršćani ne smijemo zaboraviti odrednice svoga identiteta: Božja blizina po kojoj čovjek postaje čovjeku bliz i križ kao ključ čitanja otajstva života. Spajajući te odrednice u jedno dobije se ostvarenost žrtve iz ljubavi u kojoj žive euharistijski ljudi. Naš nas identitet obvezuje na ponizno traženje suglasja i na razgovor s onima koji misle i žive drukčije od nas. Blizina i križ ne dopuštaju nikakav stav nadmoćnosti, želje za nametanjem mišljenja, ali jednako tako niti povodljivost koja olako otupljuje jasnoću evanđeoskoga izazova.

Kao mladomisnik blaženi je Alojzije na prigodnu sličicu dao napisati tekst iz *Poslanice sv. Pavla apostola Galaćanima: "Mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi."* - "A ja, Bože, sačuvaj da bih se ičim ponosio, osim križem

Gospodina našega Isusa Krista." (Gal 6,14)

Govor o križu govor je o opraštanju i o ljubavi do mjere koja mnoge odbija. Kardinal Stepinac u toj je istini, u vrijeme kada to nisu imali hrabrosti izgovarati tako glasno ljudi izvan Crkve, znao prepoznati temelje ljudskoga dostojanstva i za njih se boriti do smrti, bez obzira na boju vlasti. Spominjući se Isusove molitve upućene Ocu: "Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!" naš Blaženik u travnju 1939. godine piše: "Ni s jedne katedre svijeta nismo čuli takove nauke. [...] S katedre boljševizma slušamo riječi da samo stanovite klase imadu pravo na život. S katedre rasizma slušamo riječi da samo stanovite rase imadu pravo na život. S katedre političkih stranaka slušamo riječi da samo pripadnici stanovitih stranaka imadu pravo na život. S tih i drugih katedara ovoga svijeta slušamo nauku sile i prijetnje, nauku osvete i mržnje, nauku tlačenja slabih i nemoćnih, dok u isto vrijeme s katedre Kristova križa odzvanja riječ - "Oče, oprosti im, jer ne znadu što čine!" I doista ne znadu što čine! Zar nisu pripadnici sviju klasa bez razlike djeca jednoga te istog Oca nebeskog, 'koji daje da se sunce Njegovo rađa nad dobrima i zlima i kiši nad pravdenima i nepravednima!' (Mt 5,45). Zar nisu pripadnici sviju rasa bez razlike tvorevina jednog te istog Stvoritelja, koji je stvorio 'pusillum et magnum' (Mudr 6,8), malo i veliko! Zar nisu pripadnici sviju stranaka i organizacija u prvome redu sinovi Onoga, koji je rekao: 'Sve, dakle, što hoćete da čine vama ljudi, činite tako i vi njima, jer je to zakon i proroci!' (Mt 7,12)." *(Uskrsna poruka hrvatskog metropolita na Zagrebačkom radiju 7. travnja 1939., u: J. Batelja [ur.], Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački: propovijedi, govori, poruke [1934.-1940.], Zagreb 2000., str. 304).*

Apsurdi improvizacije i pristranosti

5. Predragi vjernici, u svjetlu ovih Stepinčevih riječi ne želimo se ponositi ničim drugim i baš zbog toga danas pitamo: Zar se razmatranje ozbiljnih pitanja za hrvatsko društvo može svesti na anketiranje ljudi na ulici, na dojmove i želje, na doskočice i izvrtanje crkvenih stavova, na njihovo prešućivanje i medijsku pristranost? Zar se pitanja o radu nedjeljom, o umjetnoj oplodnji, o spolnome odgoju u školama, o namjerno neriješenim pitanjima iz hrvatske prošlosti koja truju našu sadašnjost mogu i smiju prepustiti tolikim improvizacijama, neprimjerenim predstavama ili će i tu biti odlučujuće financijsko sponzorstvo koje će svoju ideologiju prodati "u ime naroda"? Kakvom li se samo površnošću zadire u pitanja koja sežu duboko i kako li je samo daleko govor usana od govora srca i konkretnih primjera?! Kolika li mora biti doza bezobrazluka kad se Crkvu kao cjelinu predstavlja nehumanom i neosjetljivom za potrebe najugroženijih? Zar se može govoriti o stručnosti i objektivnosti kad se simbol križa želi izjednačiti i promatrati ga na istoj ravni kao i simbole totalitarnih režima: fašizma, nacizma i komunizma?

Franjevci u procesiji na Tijelovo neznane godine Drugog svjetskog rata u kojoj Presveti Oltarski Sakrament gradom Zagrebom pronosi nadbiskup Stepinac. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Stoga pozivam posebno vas, dragi kršćanski roditelji, da se ne povodite za takvim scenarijima. Imate svoj razum i kršćansku savjest; živite u zajednici Crkve i svaki put kad se rabi njezino ime, ne gledajte u njoj toliko nas biskupe i svećenike, nego sebe i svoju djecu. Razmislite i odlučite o tome što vam se nudi. Odvagnite jesu li oni koji govore o stručnosti uistinu tako stručni ili ispod lijepih riječi vire ostaci neke stare loše nanesene boje, a još dublje prijeti korozija.

U posljednje je vrijeme u nas i u javnosti pokrenuta rasprava o tzv. medicinski potpomognutoj oplodnji. Često se to čini tako da se Crkvi osporava i sama prisutnost u javnoj raspravi o toj temi uz poruku da se nema pravo miješati u to područje. Na taj se način nama vjernicima želi uskratiti pravo na sudjelovanje u raspravi o nekim bitnim pitanja u našem društvu. Apsurd je da nam to pravo žele osporiti upravo oni koji sebe doživljavaju i vole se predstavljati zaštitnicima i promicateljima demokratskih načela. Nekima je možda teško prihvatiti, ali moraju se suočiti s činjenicom da smo i mi vjernici sastavni dio ovoga društva te da nam je itekako stalo i da smo životno zainteresirani na kojim se načelima zasnivaju pojedina zakonska rješenja i na

koji način se uređuju pojedini segmenti našega života. Kao odgovorni građani ove zemlje, nadahnuti Kristovom evanđeoskom porukom koja već dvije tisuće godina odgaja naraštaje, napose na našem europskom kontinentu, i kao članovi Njegove Crkve koja čuva bogato iskustvo stjecano kroz dva tisućljeća, smatramo da imamo što reći našem vremenu i ujedno doprinijeti zajedničkom dobru kako bi naša domovina Hrvatska postala mjestom međusobnog uvažavanja, napretka i mira za sve njezine građane.

Napose smo osjetljivi na sve ono što se odnosi na ljudski život, od njegova začeća do naravne smrti, jer u njemu prepoznajemo neizrecivi dar našega nebeskog Oca, stvoritelja i ljubitelja ljudi. Život je dar Stvoritelja. Nitko ga od nas ničim nije zaslužio, dobili smo ga besplatno. Budući da se radi o Božjem daru, život za nas ima neizrecivu vrijednost i kao vjernici mu pristupamo s osobitim poštovanjem. Sa zadovoljstvom i nadom pratimo napredak suvremenih dostignuća koja doprinose zaštiti, očuvanju i unapređenju ljudskog života. Nažalost, uočavamo i suprotni razvoj gdje se na razne načine propagira kultura suprotna životu te se na njega okomljuje kako u njegovim počecima tako i u susretu sa smrću.

Budući da se radi o temeljnim pitanjima dostojanstva ljudske osobe ova problematika nipošto ne bi smjela biti razlogom jeftinih ideoloških ili političkih prepucavanja. Naprotiv, svi moramo biti otvorena duha te dovoljno mudri i razboriti kako bismo bili spremni prihvatiti pravu istinu o ovom pitanju. I odredbe političkih vlasti na ovom području moraju poštivati naravni zakon. Ni na jednom području života građanski zakon ne može biti zamjena za savjest niti može propisati norme o onome što izmiče njegovoj nadležnosti. Civilno društvo i političke vlasti moraju priznavati i poštivati neotuđiva prava ljudske osobe. Ta prava ljudske osobe ne ovise ni o pojedincima ni o roditeljima, a ne predstavljaju ustupak društva ili države: ona pripadaju čovjekovom dostojanstvu i nerazdvojiva su od ljudske osobe snagom stvoriteljskog čina iz kojeg je ona proizašla. Kako šuplje zvuče fraze o pravima čovjeka kad se najelementarnije pravo, ono na život, uskraćuje upravo onima najslabijima koji se nalaze na samom početku svoga postojanja. Kako apsurdno zvuče licitiranja do kojeg tjedna trudnoće treba dopustiti pobačaj. Izgleda, mnogi su zaboravili da su nekoć i sami bili neznatni zametak kojemu je bilo dopušteno da živi te su danas odrasli ljudi kojima je jako stalo do obrane svojih ljudskih prava dok istovremeno brane tezu da je sasvim legitimno odluku o preživljavanju ili zatiranju početka života novog čovjeka prepustiti nečijem slobodnom izboru. Nije li to apsurd našega vremena?

Roditelji su odgovorni za odgoj svoje djece

6. Velike se rasprave u nas vode i oko spolnog odgoja u školama. I u toj raspravi Crkvi se pristupa s mnogim predrasudama i unaprijed donesenim zaključcima bez imalo volje da se uđe u otvoreni dijalog uz elementarno poštivanje sugovornika koje se ponajviše ogleda u spremnosti da ga se dobrohotno sasluša i pošteno odvagne njegove argumente. Kao vjernici jako smo zainteresirani za to kako se odgajaju naša djeca napose na području spolnosti, jer se radi o važnoj dimenziji ljudske osobe koja je u današnjem vremenu izvrgnuta mnogim manipulacijama.

Svećenstvo u procesiji u kojoj na Tijelovo neznane godine Drugog svjetskog rata Presveti Oltarski Sakrament gradom Zagrebom pronosi nadbiskup Stepinac. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Velika je vaša odgovornost, dragi roditelji. Pomno bdijte nad programima koji se nude vašoj djeci i ne dopustite da se njihove mlade duše truju nepriličnim sadržajima. Na Drugom vatikanskom saboru vrlo je jasno istaknuta važnost obitelji u spolnom odgoju djece. Imate pravo poznavati programe, pratiti odgoj svoje djece i sudjelovati u njemu, napose pazeći na one sadržaje koji propagiraju vrijednosne sustave na osnovu kojih djeca izgrađuju svoje ljestvice vrijednosti i zauzimaju

stavove o bitnim životnim pitanjima. Spolnost je svakako jedno od tih važnih i osjetljivih područja. Jedino takvim angažiranim i jasnim vjerničkim stavom možemo se oduprijeti suptilnim pokušajima da se i u našem obrazovnom sustavu nametnu sadržaji koji su u suprotnosti s evanđeoskim načelima i našim vjerničkim moralom.

Budite vi, dragi roditelji, graditelji hrvatskoga društva kao ljudi koji, poštujući druge i poznavajući svoje, ostaju usidreni u vjeri i odgovorni ponajprije za svoju djecu. Takav stav brige za najmlađe i za najnezaštićenije sposoban je biti kvascem na svim razinama. Nije čudno ni slučajno što se danas otvaraju baš ona pitanja koja ljuljaju temelje obiteljima.

Prije šezdeset i pet godina blaženi je Alojzije u jednoj homiliji rekao: "Pravi muževi ne sagiblju koljena pred lažnim duhom vremena, jer to zahtijeva konačno i prava ljubav prema samome sebi i domovini. Ako je Bog, kao što jest, apsolutni gospodar svega, može li On, koji je vječna pravda, pustiti da se trajno a nekažnjeno gazi njegov sveti Zakon? Nije zato bez razloga zavapio prorok: 'Jao vama, koji zlo zovete dobro, a dobro zlo. Koji tminu zovete svjetlo, a svjetlo tmina, koji gorko zovete slatko, a slatko nazivate gorkim!' (Iz 5,20). Kakovu nadu, pitamo vas, kakovu nadu mogu još imati oni, koji su ostavili izvor života - Boga i priklonili se laži prolaznoga vremena, koje je sve istinske vrednote života zanijekalo?" *(Propovijed u Peterancu, 17. studenoga 1940., u: J. Batelja [ur.], Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački: propovijedi, govori, poruke [1934.-1940.], Zagreb 2000., str. 487-488).*

Nama je nedjelja puno više

7. Draga braćo i sestre, Božja i ljudska blizina i križ, te odrednice stopljene u Euharistiju poticaj su mi da vam dozovem u svijest daljnje korake na sinodalnome putu pripreme za Drugu sinodu Zagrebačke nadbiskupije, usmjerene posebno na dva područja: nedjelju i župu.

Živimo Godinu Euharistije i u njoj želimo dublje ponirati i otkrivati to zahtjevno otajstvo koje nije tu da bismo ga prvenstveno promatrali u prelijepim svetohraništima, nego da bismo ga živjeli u svakidašnjici. Taj euharistijski duh izvire iz Dana Gospodnjega. On za nas nije prvotno na razini radnoga ili neradnoga dana, ali je to nedvojbeno važna razina, jer je odnos prema radu također odnos prema čovjeku i životu.
Kardinal Stepinac kaže: "Katolicizam se, dakle, rada u jednu ruku ne stidi, ali ga u drugu i ne obožava, nego smatra svaki pošteni rad sredstvom za izgradnju čovjeka u nama i njegova vječnog cilja: 'do čovjeka savršena, do mjere dobi punine Kristove' (Ef 4,13). " *(O kršćanskim načelima rada i o misiji privredne omladine, Zagreb, 20. studenoga 1939., u: J. Batelja [ur.], Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački: propovijedi, govori, poruke [1934.-1940.], Zagreb 2000., str. 344).*

Djevojčice u bjelini sipaju cvijeće pred Presvetim Oltarskim Sakramentom koji gradom Zagrebom pronosi nadbiskup Stepinac. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Kad o toj temi govorimo, najmanja je civilizacijska mjera poštivati dostojanstvo svakoga čovjeka i njegova prava, ali nama kršćanskim vjernicima nedjelja je puno više. Ona je model, norma i poticaj za življenje bilo kojega drugog dana u tjednu. To je uistinu dan vjere i dan Euharistije, a iz toga i dan kršćanske ljubavi prema bližnjima. Štiteći prava radnika, kršćanstvo želi naglašavati da se slavljenjem toga dana sve preobražava iznutra. Samo radom to nije moguće, što dobro znaju i kulturni djelatnici i stoga je čudno što se u hrvatskome društvu taj dan ne nastoji prepoznati barem kao 'dan čovjeka', ako ne već kao dan Gospodnji i kao dan Crkve. Bez toga dana, dobro shvaćajući potrebe i vjernika drugih religija, ljudi postaju nesretniji, a slobodno mogu reći i nekulturniji, jer im se oduzima jedan od stožera njihove kulture - nedjelja. Nastojte gajiti kulturu nedjelje i baš ćete iz te brige lako naći maštovitosti da branite ljude kojima su narušena njihova prava kao radnika.

Sinoda za obnovu župnih zajednica

8. Druga polovica ove godine u pripremanju Sinode bit će iskorištena da se pojedine važne teme o našoj vjeri i Crkvi raspravljaju u župama, među vama vjernicima i u zajedništvu s vašim svećenicima. Prihvatite tu dragocjenu mogućnost kao vaš udio u brizi za Crkvu. Osjećam da nam je potrebno više rasprave i da nam je potrebna veća svijest o pripadnosti župnoj zajednici.

Blaženi Alojzije o tome kaže: "Kao što se dijete u tjelesnom pogledu mora hraniti, mora njegovati, tako valja i u duhovnom pogledu skrbiti za nj, da ne zakržlja i propadne. To župa čini revno kroz čitav život čovječji. (...) Ako je to morala uvijek činiti, mora još više da čini danas, kad se zaboravljaju temeljni principi kršćanstva." *(Propovijed prigodom 5. obljetnice osnutka župe sv. Josipa na Trešnjevki, u Zagrebu, 21. lipnja 1942., u: J. BATELJA - C. TOMIĆ (ur.), Alojzije kardinal Stepinac, nadbiskup zagrebački: propovijedi, govori, poruke (1941.-1946.), Zagreb 1996., str. 113).*

Draga braćo i sestre, ako postoji mjesto gdje se treba raspravljati o gorućim pitanjima za Crkvu, onda je to ponajprije župna zajednica. Ako to ne činimo mi, ne trebamo se čuditi što medijska neumjesnost i nestručnost posežu i za onim pitanjima koja se tiču naših unutarnjih međuodnosa i uređenja, želeći ostaviti dojam da su prepuni brige za crkvena pitanja.

Župa je mjesto gdje se euharistijski živi blizina, gdje se ne smije dogoditi da netko ostaje uskraćen za najpotrebnije u životu, zbog naše nesposobnosti da se približimo jedni drugima. Župa je mjesto gdje je vidljivo da križ ima drukčiju logiku od one koja se nudi na pozornicama suvremenih zabavišta. Ona je prostor gdje i kršćanska 'hrabra manjina' ne tuguje što postoje protivštine i što je možda ismijavana. Naša Sinoda treba pomoći obnovu župnih zajednica. Župa nas uči da kršćani nisu nasrtljivi i da ne tuguju bespomoćno za onim okolnostima koje bi im bile sklonije, nego ponizno traže volju i lice Kristovo, noseći u sebi proročku i gostoljubivu snagu. Takve župe, svjesne svoga poziva, potrebne su Nadbiskupiji da bi mogla nositi blizinu Božje Riječi i u njoj vjerodostojnu poruku koja privlači ljepotom života s Bogom u zajedništvu Presvete Bogorodice Marije i svih svetih.

Draga braćo i sestre, predragi Kristovi vjernici, završavam ovu homiliju riječima Stepinčeve molitve: "Krist neka brani hrvatski narod od svakoga zla, a napose one koji su danas pohrlili da mu se poklone". *(Nagovor na završetku euharistijskoga slavlja u Samoboru, 13. lipnja 1938., u: J. Batelja [ur.], Alojzije Stepinac, nadbiskup zagrebački: propovijedi, govori, poruke [1934.-1940.], Zagreb 2000., str. 245).* Amen.

Nadbiskupovi tjelesni stražari u posebnoj odori prate svoga natpastira koji gradom Zagrebom pronosi Presveti Oltarski Sakrament. Uočljive su skele na južnoj strani katedrale. Slika iz albuma koji je nadbiskupu Stepincu posvetio bavarski franjevac o. Titus Schindele, dušobrižnik njemačke vojske za vrijeme Drugog svjetskog rata.

• • • • • •

OGULIN - Nakon trodnevne duhovne priprave u nedjelju 6. veljače u ogulinskoj župi bl. Alojzija Stepinca održan je četvrti zbor župe. U društvenom domu MO Salopek Sela u kojem se bogoslužja održavaju do izgradnje nove crkve, blagdan nebeskog zaštitnika župe predvodio je gvardijan samostana franjevaca trećoredaca glagoljaša Glavotok na Krku fra Ivan Široki u zajedništvu s domaćim župnikom fra Marijanom Jelušićem te gvardijanom samostana franjevaca trećoredaca u Ogulinu fra mr. Petrom Runjom.

SINDELFINGEN - Uoči spomendana bl. Alojzija Stepinca u crkvi Presvetog Trojstva u Sindelfingenu svečano misno slavlje predvodio je u nedjelju 6. veljače provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita fra Željko Tolić. U propovijedi je upoznao vjernike s bitnim dijelovima životnoga puta kardinala Stepinca.

ZAGREB - U zagrebačkoj katedrali, gdje je pokopan bl. Alojzije Stepinac, trodnevna duhovna priprava za Stepinčevo započela je 7. veljače. Misno slavlje predvodio je generalni vikar Zagrebačke nadbiskupije prelat Vladimir Stanković. Molitvu krunice prije mise predvodili su djelatnici Hrvatskoga Caritasa zajedno s ravnateljem mr. Ivanom Milovčićem. Na misi je pjevao Mješoviti pjevački zbor "Janjevo" pod ravnanjem prof. Paška Đeldića i uz orguljsku pratnju Ivana Betea.

Drugi dan trodnevne duhovne priprave u utorak 8. veljače misno slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Vlado Košić, a pjevao je zbor župe Marije Pomoćnice sa zagrebačke Knežije. Molitvu krunice predvodili su sjemeništarci Međubiskupijskog sjemeništa u Zagrebu.

Treći dan trodnevnice misno je slavlje predvodio mons. Josip Mrzljak.

Vlč. Stjepan Kovačić s učiteljem Kazimirom Marinčićem u Repašu u svibnju 1929. Slika iz spomen-albuma koji su vjernici Repaša iz župe Molve poklonili mons. Alojziju Stepincu, nadbiskupu koadjutoru 1. prosinca 1934.

Na blaženikov blagdan 10. veljače središnje misno slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Na svečanosti u prepunoj zagrebačkoj prvostolnici koncelebrirali su apostolski nuncij u RH nadbiskup Francisco-Javier Lozano, zagrebački pomoćni biskupi Josip Mrzljak i Vlado Košić, te novoimenovani biskup Valentin Pozaić, križevački biskup Slavomir Miklovš te devedeset i osam dijecezanskih i redovničkih svećenika.

Na misi je pjevao Zbor Instituta za crkvenu glazbu "Albe Vidaković" pod vodstvom Danijele Tomašić i Zbor bogoslova pod vodstvom mo. Miroslava Martinjaka, koji je ujedno bio i dirigent oba zbora.

WASHINGTON - Svečanom euharistijom na kojoj se okupilo mnoštvo hrvatskih vjernika proslavljen je 8. veljače u crkvi Naše Gospe u Washingtonu spomendan bl. Alojzija Stepinca i 45. obljetnica njegove smrti. Misno slavlje predvodio je dekan teološkog studija na Sveučilištu u Washingtonu, ugledni bibličar dr. Francis Moloney. Dr. Moloney je istaknuo značaj Stepinčeva mučeništva za očuvanje vjere i Katoličke crkve u Hrvata. Na misi su koncelebrirali svećenici iz Washingtona i voditelj tamošnje Hrvatske katoličke misije don Damir Stojić, a nazočni su bili i ministar kulture Božo Biškupić, hrvatski veleposlanik pri SAD-u Neven Jurica te saborski zastupnik Mario Zubović.

KOPRIVNICA - Desetodnevni duhovni program priprave za proslavu Stepinčeva u toj koprivničkoj župi, utemeljenoj 2000., započeo je 1. veljače misnim slavljem koje je predvodio župnik u Pribislavcu kod Čakovca Damir Kovačić. Nastavljen je idućeg dana misom koju je predvodio župnik u Murskom Središću Kristijan Piskač, dok je misno slavlje 3. veljače predvodio župnik u Ludbregu preč. Josip Đurkan. Sa župnicima su gostovali i župni zborovi koji su predvodili liturgijsko pjevanje. U posjetu župi boravilo je 6. veljače 50-ak sjemeništaraca iz Zagreba. Misno slavlje predvodio je duhovnik u Dječačkom sjemeništu u Zagrebu vlč. Anđelko Košćak, a pjevali su i svirali sjemeništarci sa svojim tamburaškim orkestrom. Nakon mise sjemeništarci su ukratko posvjedočili o svom sjemenišnom i školskom životu, te su otpjevali još nekoliko pjesama. Istoga je dana, zahvaljujući gostovanju štićenika zajednice Cenacolo iz Vrbovca i bračnog para Kovač iz Zagreba, održana i prva tribina u dvorani Pastoralnog centra bl. Alojzija Stepinca. Tema je bila "Kako pobijediti najveće zlo našega vremena: ovisnost o drogi, alkoholu, cigaretama - kako spriječiti i liječiti".

Misno slavlje 7. veljače predvodio je župnik u Mačkovcu Josip Blažon, 8. veljače župnik u Knegincu Jadranko Benjak, a na Pepelnicu ga predvodi župnik u Mihovljanu Marijan Piskač. Središnja proslava župnog blagdana održana je na sam blagdan bl. Alojzija Stepinca, 10. veljače, a misno slavlje je predvodio varaždinski biskup Marko Culej.

Mons. J. Magijerec, rektor Zavoda sv. Jeronima u Rimu prigodom blagoslova kamena temeljca crkve u Repašu 1932. Slika iz spomen -albuma koji su vjernici Repaša iz župe Molve poklonili dr. Alojziju Stepincu, nadbiskupu koadjutoru 1. prosinca 1934.

U propovijedi je biskup vjernicima približio lik blaženika Alojzija Stepinca kao velikog borca za dostojanstvo čovjeka, bez obzira na rasu, naciju i vjeru jer su za njega svi ljudi bili vrijedni pažnje i poštovanja. Osobito se borio za svoju domovinu Hrvatsku, njezinu čast i dostojanstvo, a Crkvu u Hrvata, čvrsto i sigurno povezanoj sa svetom Rimskom Stolicom, nije dao učiniti "narodnom crkvom", kakvu su htjeli tadašnji nositelji vlasti, ustvrdio je biskup Culej. Stepinčevi dani u Koprivnici završili su misnim slavljem koje je u 18 sati predvodio župnik iz Velike Gorice mons. Josip Frkin.

U sklopu desetodnevnog vrlo sadržajnog programa proslave nebeskog zaštitnika župe blaženog Alojzija Stepinca u Koprivnici, jedne od najmlađih župa u Varaždinskoj biskupiji, održan je trodnevni festival duhovne glazbe "Stepinčeve note". Festival je održan od 3. do 5. veljače u Pastoralnom centru bl. Alojzija Stepinca, a organizirao ga je župnik Krunoslav Pačalat sa svojim suradnicima. Prvog dana festivala održana je večer klasične duhovne glazbe u obliku smotre mješovitih župnih zborova, a predstavili su se župni zbor sv. Nikole iz Koprivnice, župni zborovi iz Ludbrega i Gornje Rijeke, zbor "Panis Angelicus" i nonet konventualaca iz Zagreba, "Mirjam" iz Tolise u BiH, te domaći župni zbor "Alojzijevci". U petak 4. veljače predstavila se podravska glazbeno-duhovna scena. Sastavi mladih pjevali su i u tijeku večernje mise koju je predvodio postulator kauze za kanonizaciju Alojzija Stepinca mons. Juraj Batelja.

U propovijedi, prilagođenoj osobito kršćanskoj mladeži, mons. Batelja mladima je prikazao Stepinčevu mladost, a nazočne mlade vjernike uputio je na čuvanje čistoće u tijeku mladenačkog života. Nakon mise nastupili su sastavi "Trinitas" (Ludbreg), "Leticija" (Rasinja), "Nova nada" (Hlebine), FRAMA iz Koprivnice, "Ime ljubavi" (Koprivnica), A capella "Benjamin" (Križevci), "Ihthis" (Veliki Bukovec), "Martinci" (Virje) i domaćini "Stepinčeva mladež" (Koprivnica), dok je samu festivalsku večer otvorio domaći dječji zbor "Stepinčevci".

U subotu 5. veljače na festivalskoj večeri nastupile su "jake snage cro sacro scene", a izvođači su pjevali i na misnom slavlju koje je predvodio vlč. dr. Ivica Raguž iz Đakova. Nakon mise nastupili su sastavi "Sve boje ljubavi", "Misterij", "Messengers" i "Nebeski grad" iz Zagreba, VIS "Emanuel" iz Velike Gorice, "Laudantes" iz Šibenika, VIS "Dominik" iz Splita, te Davor Terzić iz Rovinja, vlč. Ljubo Vuković iz Kravarskog i vlč. Perica Matanović iz Zagreba. Glazbenim večerima prisustvovao je velik broj posjetitelja, a osim domaćih župljana, okupili su se i mnogi mladi iz svih krajeva Varaždinske biskupije, ali i cijele Hrvatske, kako bi i pjesmom proslavili hrvatskog blaženika Alojzija Stepinca. Brojni posjetitelji nagrađivali su sve

izvođače dugotrajnim pljeskom, a u pjesmu se često uključivala i sama publika.
Na kraju festivala, u ime organizatora domaći župnik Pačalat podijelio je sa svojim suradnicima iz "Stepinčeve mladeži" statue festivala s likom blaženika i zahvalnice svim sudionicima, te pozvao na "Stepinčeve note" iduće godine.

RIM - Na 45. obljetnicu smrti blaženoga Alojzija Stepinca i blaženikov spomendan u četvrtak 10. veljače u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u Rimu svečano misno slavlje predvodio je vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

Na početku propovijedi kardinal Puljić prisjetio se 3. listopada 1998., kada je papa Ivan Pavao II. blaženim proglasio "herojskog nadbiskupa zagrebačkog u teškim vremenima" Alojzija Stepinca.
Istaknuo je kako je toga dana Papa ispisao povijesnu stranicu usmjerenu prema budućnosti i položio "kamen međaš" u državnoj i nacionalnoj hrvatskoj povijesti. Djelo blaženog Stepinca i danas je jako aktualno i posvještenje toga djela od temeljne je važnosti za naše sutra. Kardinal je zatim govorio o životnom putu blaženika koji je "bio svjestan da kad je u pitanju istina o Bogu, kompromisi ne dolaze u obzir".

"Nadbiskup Stepinac jasno je digao svoj glas u obranu čovjeka. Učinio je to pred nacističkim okupatorom kao i pred Titovim komunistima. Podnio je napade na vlastiti život sa strane raznih ideologija", istaknuo je kardinal Puljić.

Današnji čovjek je dezorijentiran i obuzet tolikim sumnjama koje obilato širi dominantni mentalitet po kojem se može i bez Boga. Na osobit način su mladi ti koji traže sigurnosti i ideale vrijedne ostvarenja. Lik bl. Stepinca je primjer kako nasljedovati Krista, kako nastojati razumjeti i ostvariti volju Božju i postići svetost. Njegovo svjedočanstvo nije "daleko", već je izuzetno blisko našoj stvarnosti, poručio je vrhbosanski nadbiskup, istaknuvši pritom kako je "bl. Alojzije herojski svjedok vjernosti načelima vjere i morala, siguran da je Bog njegovo uporište pred ljudskim sudom". Nije moguće govoriti i zastupati istinu bez takve herojske jasnoće i sigurnosti u savjesti. Ako je ikada trebalo izgrađivati jasne stavove, onda to treba danas kada se nameće relativizam vrednota i kao glavno mjerilo se postavlja interes kao umješna zamjena za sebičnost. Više no ikada danas se nameće potreba odlučnoga opredjeljenja za dobro i zastupanje ispravnih načela u životu i radu osobe i zajednice.

Današnjem vremenu su potrebne osobe s ispravno formiranom savjesti, osjetljivom na dobro i na zlo, savjesti koja se uvijek opredjeljuje za istinu protiv laži, za pravednost protiv nepravde, za ljubav protiv mržnje, za slogu protiv nesloge. Nije dovoljno imati ispravan sud o stvarnosti, nego je potrebno imati snagu opredijeliti se za prave vrijednosti. Jednostavno rečeno, najkraći zakon savjesti jest vršenje volje Božje, poručio je kardinal Puljić.

"Danas, 45 godina od mučeničke smrti bl. Stepinca, radosno doživljavajući slobodu i priznanje Crkve, osvrćemo se puni zahvalnosti Bogu za dar tog svijetlog lika, koji je ostao svjetionik u mračnim vremenima komunizma, ali i sada kad se tolike vrijednosti urušavaju i relativiziraju. Ne smijemo zaboraviti, nego još više upoznavati taj divni lik, na njemu se nadahnjivati te, uz njegov zagovor, unositi u ovo vrijeme onakvu svjedočku vjeru, kakvu je on živio. Trebamo učiti i znati voljeti Crkvu i nositi svoj križ *libenter, patienter et ardenter.* Ono što se voli za to se izgara i umire. I tako se ostavlja svijetli trag ispunjenog života", istaknuo je kardinal Puljić.

Na misi su koncelebrirali tajnik Biskupske sinode nadbiskup Nikola Eterović, poglavari Papinskog Hrvatskog zavoda sv. Jeronima, rektori i predstavnici različitih rimskih zavoda, te šezdesetak svećenika koji se nalaze na službi ili studiju u Rimu. Uz brojne hrvatske redovnice na svečanom slavlju sudjelovali su članovi diplomatskog zbora RH i BiH pri Svetoj Stolici i Republici Italiji. Ljepoti misnog slavlja svojim pjevanjem pridonijeli su članovi gradskih zborova s Krka i Dobrinja.

Procesija kreće prema gradilištu za crkvu u Repašu 1932. Slika iz spomen-albuma koji su vjernici Repaša iz župe Molve poklonili dr. Alojziju Stepincu, nadbiskupu koadjutoru 1. prosinca 1934.

OSIJEK - Na liturgijski spomendan bl. Alojzija Stepinca o 45. obljetnici njegove smrti u župnoj crkvi Preslavnoga Imena Marijina u Osijeku svečanu euharistiju predvodio je 10. veljače đakovački i srijemski biskup Marin Srakić. U propovijedi je iznio dojmljiva svjedočanstva o blaženikovu životu i njegovu primjernom pastirskom djelovanju u osobito zahtjevnim prilikama predratnoga, ratnoga i poratnoga vremena.

Unatoč snažnoj propagandi i represivnim kaznenim progonima, lik kardinala Stepinca postao je slavni lik - hrabri svjedok Kristova načela ljubavi, i prema Bogu i prema čovjeku. Sve njegove riječi i djela odavala su čvrstoću njegova kršćanskoga uvjerenja, koje ga je do kraja vodilo, kako u naviještanju istinskih načela tako i u gorljivu zauzimanju u obrani svih obespravljenih.

SPLIT - U Splitsko-makarskoj nadbiskupiji Stepinčevo se posebno svečano slavi u župi sv. Križa u splitskom Velom Varošu. Blagdansko euharistijsko slavlje 10. veljače predvodio je župnik don Ivan Sučić u koncelebraciji sa sužupnikom don Ivanom Lovrićem. Don Ivan je u propovijedi podsjetio kako je papa Pio XII. rekao da je Stepinac jedan od najvećih ljudi svoga vremena te kako je bio čovjek ispred svog vremena.

Mladi u župi pripremili su skazanje u prigodi 45. obljetnice smrti bl. Alojzija s porukom kako čovjek svoje srce otvara materijalnim stvarima, a okreće leđa Bogu, a to je suprotno od onoga zbog čega je Stepinac podnio mučeništvo.

Zajednica štovatelja Alojzija Stepinca svakog desetog u mjesecu u crkvi Sv. Križa, s nakanom uzdignuća bl. Stepinca na čast svetosti moli u 17.30 krunicu te u 18 sati slavi misu.

KARMEL U MARIJI BISTRICI - U samostanskoj crkvi u bistričkom Karmelu 10. veljače slavi se spomendan naslovnika i zaštitnika Karmela bl. Alojzija Stepinca. Jutarnju misu, u koncelebraciji s vlč. Matijom Burjom, supsidijarom u župi Marija Bistrica predvodio je mons. Lovro Cindori, donedavni župnik i upravitelj Svetišta Majke Božje Bistričke, a sada kanonik Prvostolnog kaptola zagrebačkog.

Govoreći o blaženiku Stepincu mons. Cindori istaknuo je kako se i mi divimo našem blaženiku, njegovom putu i svjetlu, ali tako teško idemo za njim. No, ukazao je kako vjernik treba živjeti po Božjoj riječi i kada trpi, kada je progonjen, ponižen, kada mu se nanosi zlo. Istaknuo je da ne treba uzvraćati zlo za zlo, te kao što kaže Papa, ne treba se dati pobijediti zlom, nego zlo treba pobijediti dobrim. "Povijest će prolaziti, vladari će se mijenjati, protivnici progonitelji će nestajati, a zvijezda blaženika i svetaca trajno će sjati pred licem Božjim i u pobožnosti hrvatskoga naroda", zaključio je mons. Cindori.

Gradnja čamca u Repašu. Slika iz spomen-albuma koji su vjernici Repaša iz župe Molve poklonili dr. Alojziju Stepincu, nadbiskupu koadjutoru 1. prosinca 1934.

POŽEGA - Svečanim euharistijskim slavljem u drevnoj požeškoj crkvi sv. Lovre, u čiji su oltar ugrađene moći bl. Alojzija Stepinca, Požeška biskupija na njegov spomendan 10. veljače slavila je svojega drugog zaštitnika. Misno slavlje predvodio je pomoćni vrhbosanski biskup Pero Sudar u koncelebraciji s požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem, generalnim vikarom mons. Josipom Krpeljevićem, biskupijskim vikarom za pastoral preč. Josipom Klarićem, kanonicima Stolnog kaptola sv. Petra te s ostalim svećenicima i redovnicima.

VELIKA GORICA - Svog župnog naslovnika bl. Alojzija Stepinca župa u Velikoj Gorici proslavila je na blaženikov spomendan, 10. veljače, s dvije koncelebrirane mise. Svečanu prijepodnevnu misu uz župnika Josipa Ružmana, velikogoričko-odranskog dekana i župnika Navještenja BDM u Velikoj Gorici mons. Josipa Frkina i devetoricu svećenika Velikogoričko-odranskog dekanata, predvodio je župnik Žutoga Brijega Darko Pužin. Večernju misu predslavio je župnik velikogoričke župe sv. Petra i Pavla Dragutin Kujavec, zajedno sa župnikom Ružmanom i dvojicom svećenika.

DUBROVNIK - Četrdeset i peta obljetnica smrti bl. kardinala Alojzija Stepinca obilježena je 10. veljače svečanim euharistijskim slavljem koje je u dubrovačkoj katedrali predvodio biskup Želimir Puljić. U propovijedi je podsjetio kako je prije 65 godina blaženik boravio u Dubrovniku i Stradunom nosio moći sv. Vlaha.

METKOVIĆ - Večernjim misnim slavljem koje je u crkvi sv. Nikole, biskupa u Metkoviću, predvodio župni vikar Darijo Ćorić u sumisništvu sa župnikom Ljubom Pavićem, vjernici te župe proslavili su 10. veljače, blagdan bl. Alojzija Stepinca.

KRAŠIĆ - U Krašiću, rodnoj župi blaženoga kardinala Alojzija Stepinca i mjestu dovršetka njegova mučeništva 10. veljače 1960. godine, i ove je godine 10. veljače svečano proslavljeno Stepinčevo. Na 45. obljetnicu smrti bl. Stepinca središnje misno slavlje u krašićkoj crkvi predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenđa zajedno sa zagrebačkim pomoćnim biskupom Josipom Mrzljakom, postulatorom Stepinčeve kauze dr. Jurjom Bateljom, krašićkim župnikom Dragutinom Kučanom i brojnim svećenicima iz Zagrebačke nadbiskupije i drugih hrvatskih biskupija.

Ističući da je s crkvenoga i nacionalnog aspekta pitanje obitelji prevažno u ovomu povijesnom trenutku, kako za hrvatski narod tako i za Crkvu, nadbiskup Prenđa podsjetio je ovom prigodom na riječi blaženoga Stepinca koje je napisao u jednom pismu Odboru za organizaciju Socijalnog tjedna: "Budući da je obitelj temelj ljudskoga društva, valja urediti njezine sastavne dijelove: vjerski, ćudoredni, odgojni, zdravstveni i društveni". Držao je da je njegova teška zadaća upozoriti na ondašnje probleme koji ugrožavaju obitelj te je isticao da jake i sretne Hrvatske nema bez jakih i moralno zdravih i zadovoljnih obitelji.

Nadbiskup Stepinac dolazi podijeliti sakrament Svete potvrde u Lupoglavu 1940. Slika iz spomen-albuma koji je poklonjen nadbiskupu Alojziju Stepincu 1944.

Upozoravajući da je za naše egzistencijalno stanje prevažno pitanje problema i izgleda hrvatske obitelji, nadbiskup Prenđa prokomentirao je kako zakonodavstvo naše države, naslijeđeno iz prošlih vremena, a dobrim dijelom i novo koje se sprema, ne ide u prilog života i obitelji. Pitanje rastave, pobačaja, medicinski potpomognute oplodnje i cjelovitog obiteljskog zakonodavstva premalo se stavlja u prilog obitelji koja prihvaća i čuva život i to su veoma ozbiljna pitanja, upozorio je nadbiskup Prenđa.

FUNTANA - Spomendan bl. Alojzija Stepinca svečano je proslavljen u mnogim istarskim gradovima i mjestima, a osobito svečano u Funtani, gdje se župna zajednica pripremala trodnevnom duhovnom obnovom koju je vodio fra Zvjezdan Linić.

Duhovna obnova se sastojala od moljenja krunice, euharistijskog slavlja s nagovorom i euharistijskog klanjanja. Sve dane je bila prigoda za ispovijed.

Na sam spomendan 10. veljače misu je predvodio porečko-pulski biskup Ivan Milovan u zajedništvu s više svećenika. Biskup Milovan u propovijedi je u kratkim crtama prikazao životni put bl. Stepinca i napose istaknuo njegovu vjernost Bogu, Crkvi i Svetoj Stolici.

MALI LOŠINJ - Na spomendan bl. Alojzija Stepinca u četvrtak 10. veljače svečano misno slavlje u malološinjskoj župnoj crkvi Porođenja Marijina predvodio je župnik Maloga Lošinja dr. Anton Bozanić.

"Nadbiskup Stepinac živio je u izazovnim vremenima ratnog i poslijeratnog doba gdje je trebalo znati izabrati prave vrijednosti u pravom trenutku. To je znao i mogao samo čovjek koji je bio duhovno izgrađen, koji je bio spreman za svoje uvjerenje trpjeti do kraja.", rekao je u propovijedi dr. Bozanić.

VARAŽDIN - Na blagdan suzaštitnika Varaždinske biskupije bl. Alojzija Stepinca, u Varaždinu je 10. veljače misno slavlje u katedrali Uznesenja BDM predvodio varaždinski biskup Marko Culej u zajedništvu s 50-ak svećenika. Liturgijsko pjevanje predvodio je katedralni zbor "Chorus liturgicus" pod ravnanjem dr. Stanka Ilčića i uz orguljašku pratnju Višeslava Jaklina.

Napomenuvši u propovijedi kako se često ljudi žale da su vremena teška, biskup Culej je kazao kako vremena po sebi nisu ni teška, loša ili dobra, nego čovjek svojom sebičnošću i zloćom čini da vremena budu teška, bolna i mučna. Samo su Božji

ljudi uvijek spremni podvrći svoju volju volji Božjoj znajući da to nije kapitulacija, nego da vršiti Božju volju znači biti slobodan, a vršiti svoju volju, to znači biti rob. Što je to davalo snagu današnjem blaženiku Stepincu, da izdrži, podnese ponižavanja i svakodnevnu opasnost? Sam reče da ga je čuvala zaštita Blažene Djevice Marije i njegova pobožnost prema Isusu, prisutnom u Euharistiji.

ZADAR - Blagdan bl. Alojzija Stepinca svečano je u četvrtak 10. veljače proslavljen u istoimenoj župi na Bilom brigu u Zadru. Večernje misno slavlje predvodio je zadarski nadbiskup Ivan Prenđa, u koncelebraciji sa župnikom mons. Šimom Perićem, dekanima dekanata Zadar-Istok i Zadar-Zapad don Mladenom Kačanom i don Anđelkom Buljatom i 15 zadarskih svećenika. Župa bl. A. Stepinca jedna je od najvećih u Zadarskoj nadbiskupiji i predstoji joj gradnja župne crkve, jer se zasad mise služe u montažnoj crkvi. Nadbiskup je zamolio Stepinčev zagovor na tu nakanu, pozivajući sve da budu ujedinjeni u tom zajedničkom naporu.

STRAŽEMAN - U župnoj crkvi sv. Mihaela u Stražemanu slavlje blagdana bl. Alojzija Stepinca uvijek je poseban događaj. Razlog tome je što je upravo ta župna crkva prva, još prije 24 godine, postavila likove kardinala Alojzija Stepinca i Ivana Merza koji su puno godina kasnije postali i hrvatski blaženici. Zahvaljujući toj dalekovidnosti ta je crkva danas jedina koja ima relikvije oba blaženika koja se u toj župi već godinama posebno štuju. Misno slavlje 10. veljače ove godine predvodio je vrhbosanski pomoćni biskup Pero Sudar.

Župnik mons. Josip Devčić, koji je od ondašnjih vlasti zbog postavljenih likova bio kažnjen s dva mjeseca zatvora, podsjetio je kako je prije 24 godine na posvećenje obnovljene crkve iz Rima doputovao kardinal Franjo Šeper, prefekt Kongregacije za nauk vjere, kojem je to bio i posljednji javni obred prije njegove smrti.

NEW YORK - U hrvatskoj župi sv. Ćirila i Metoda i sv. Rafaela u New Yorku blaženi Alojzije Stepinac uvijek je bio svečano slavljen. Župna Hrvatska škola s ponosom nosi ime sada blaženoga kardinala Stepinca, a već gotovo trideset godina i ulica ispred crkve nosi naziv "Cardinal Stepinac Place" koja se nalazi tek tri bloka od poznatog Times Sqarea. I ove godine u toj se hrvatskoj župi nastojalo što svečanije obilježiti četrdeset i petu obljetnicu smrti blaženika, učitelja i primjera hrvatske vjernosti Katoličkoj crkvi, simbola stradanja hrvatskog puka i njegovih svećenika, redovnika i redovnica. Svečanu misu u prvu nedjelju korizme, 13. veljače, predvodio je pomoćni biskup New Yorka i generalni vikar Dennis Joseph Sullivan. Istaknuo je Stepinčevo svjedočko mučeništvo, slavu i čast koje je konačno proglašenjem blaženim zasluženo potvrđeno. Govorio je o Isusovom napastovanju u pustinji, ali i odolijevanju svakome zlu. Kako je to Isus tada učinio, tako je to i naš blaženik i mučenik u svome životu pokazao.

Uz biskupa suslavili su voditelj Hrvatske katoličke misije i Croatian Relief Servicea u Fairview, New Jersey vlč. Giordano Belanich, voditelj Hrvatske katoličke misije u Astoriji vlč. Robert Zubović, svećenik Sarajevske nadbiskupije trenutno na studiju na Sveučilištu Fordham Tomo Mlakić i župnik fra Ivica Majstorović.

U misnom slavlju sudjelovalo je puno mladih pjesmom i prinošenjem darova u narodnim nošnjama, na što su ih pripremile franjevke: s. Milka Pušić, s. Zdravka Širić i s. Kata Ostojić. Župni zbor je bio ojačan pratnjom puhačkog orkestra "St. Raphael Cappela" pod ravnanjem prof. Drage Bubala, umirovljenog pukovnika Hrvatske vojske. Članovi tog orkestra ujedno su i članovi orkestra američkih pitomaca na vojnoj akademiji West Point. Do suradnje je došlo zahvaljujući prof. Bubalu i njegovoj supruzi Erin, koja svira klarinet u vojnom orkestru.

Nadbiskup New Yorka i kardinal Francis Spellman bio je veliki prijatelj i štovatelj Stepinca, te je još daleke 1947. imenovao novu srednju školu u White Plainsu NY "Archbishop Stepinac Highschool".

Program nakon mise bio je obogaćen prisjećanjima na život i govore kardinala Stepinca, a u folklornom dijelu nastupili su treći i četvrti razred župne Hrvatske škole, kolo-skupina "Marjan" iz Steeltona u Pannsylvaniji i župna kolo-skupina "Kardinal Stepinac".

Djeca i mladež u narodnim su nošnjama dočekala nadbiskupa A. Stepinca prigodom podjeljivanja sakramenta potvrde 1940. Slika iz spomen-albuma koji je poklonjen nadbiskupu Alojziju Stepincu 1944.

MÜNCHEN - Već godinu dana Hrvati u Münchenu pripremaju se s radošću za proslavu Stepinčeva 2005. godine. Voditelj misije fra Tomislav Dukić uspio je uz punu podršku hrvatskih vjernika kako iz Hrvatske tako i iz BiH ostvariti zamisao i želju za podizanjem spomenika tom našem velikanu vjere. Proslava Stepinčeva u Münchenu započela je u nedjelju 6. veljače misnim slavljem i otvaranjem izložbe koja dojmljivo i dokumentarno svjedoči o tri velika zla 20. stoljeća protiv kojih se borio Alojzije Stepinac: protiv fašizma, nacizma i komunizma.

Voditeljica Odbora za kulturu pri Misijskom vijeću Barica Lorenz u uvodnoj je riječi dala sažet prikaz života i djelovanja Alojzija Stepinca te uputila vjernike na temeljito promatranje ove izložbe koja potiče na razmatranje, oplemenjuje, učvršćuje u vjeri i zalaganju za vjerske istine.

Na otvaranju izložbe i na propovijedima te nedjelje msgr. dr. Juraj Batelja govorio je o pojedinostima iz života našega blaženika.

Drugog dana u kapeli Hrvatskog doma nakon moljenja krunice, Sv. Mise i propovijedi slijedilo je predavanje msgr. dr. J. Batelje "Hrvatski katolici u kršćanskoj Europi". Dr. Batelja ukazao je na razliku Europe kakvu je kao vizionar vidio blaženi Stepinac i ove koja je nastala i koja se proširuje. Hrvati posjeduju duhovno, kulturno i nacionalno bogatsvo koje bi u svakom slučaju trebalo ostati njiho va svojina potkrepljivana kršćanskim vrednotama. Treći dan na predavanju msgr. dr. Batelje:

"Euharistijsko otajstvo i blaženi Alojzije Stepinac" vjernici su se osvjedočili o živoj vjeri blaženog Alojzija Stepinca u Euharistiju te o euharistijskoj baštini u Hrvata koja je prožeta ljubavlju i vjernošću prema euharistijskom Kralju, osobito pričesnim životom i sudjelovanjem u euharistijskim slavljima. "Kako pobijediti zlo - Stepinčeva pobjeda" bila je tema predavanja msgr. dr. Batelje na Pepelnicu. Zlo koje se pobjeđuje ljubavlju - Stepinčeva je baština. "Osveta ne pripada nama nego Bogu. Teško je ljubiti krvavog i bezdušnog progonitelja, ali mi to ipak moramo i hoćemo, jer je to zapovijed Kristova", govorio je nadbiskup Stepinac.

Oduševljeni riječima koje su čuli u predavanjima msgr. dr. Batelje mladi hrvatski vjernici su u četvrtak 10.veljače na spomendan bl. Alojzija Stepinca iza krunice, Svete Mise i propovijedi provincijala Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja iz Splita dr. fra Željka Tolića predvodili klanjanje pred Presvetim Sakramentom uz Stepinčeva razmišljanja o Euharistiji i glazbeni prilog misijskog glazbenog sastava STIGMA.

Svećenici i vjernici u procesiji prate nadbiskupa u župnu crkvu u Lupoglavu prigodom podjeljivanja sakramenta Svete potvrde 1940. Slika iz spomen-albuma koji je poklonjen nadbiskupu Alojziju Stepincu 1944.

Šestog dana duhovne obnove misno slavlje predvodio je i propovijedao fra Josip Bebić, naddušobrižnik iz Frankfurta. I on je vrednovao vrline blaženog Alojzija Stepinca koje bi svaki vjernik trebao slijediti, a govorio je i o vjernosti i nerazrješivosti braka.

Vrhunac slavlja bio je u subotu 12. veljače. Na euharistijskom slavlju u crkvi sv. Pavla, koju je predvodio uzoriti kardinal Josip Bozanić, uz koncelebraciju biskupa Engelberta Sieblera, dr. fra Željka Topića, fra Tomislava Dukića i msgr.dr. Wolfganga Hubera te 30-ak svećenika iz hrvatskih i stranih misija, sudjelovalo je nekoliko tisuća hrvatskih vjernika.

Bili su nazočni i predstavnici društveno-političkog života grada M¸nchena, Bavarske i Republike Njemačke, ministar obrane RH Berislav Rončević, ministar vanjskih poslova RH Miomir Žužul, gen. konzul Republike Hrvatske u Njemačkoj Zvonko Plećaš sa suprugom, konzul Federacije BiH gosp. Džambo te još dva konzula i naš poznati nogometaš Robert Kovač sa suprugom. Svečano ozračje naglasila su brojna djeca, mladež i žene u prekrasnim hrvatskim narodnim nošnjama, te slavodobitnik sinjske 289. alke alkar Nenad Bikić s alkarskim momkom.

Uz nastup mješovitog zbora HKM pod ravnanjem s. Nikoline Bilić i pratnju tamburica koje uvježbava Gabrijel Valo, za vrijeme mise i pri svečanosti blagoslova spomenika nastupile su i "Fanfare u čast Gospe Sinjske" - članovi gradske glazbe Sinj.

Nazočan je bio i autor kipa blaženog Alojzija Stepinca Mladen Mikulin iz Turopolja te vlasnik ljevaonice umjetnina "Ujević" iz Zagreba.

Fra Tomislav je u uvodnoj riječi naglasio da o 45. godišnjici smrti blaženog kardinala Stepinca unosimo u Europu ono najvrjednije i najsvetije što naša domovina ima - opredjeljujemo se za Evanđelje svjetla, Evanđelje ljubavi, Evanđelje istine, Evanđelje pravde.

U propovijedi je kardinal Bozanić istaknuo kako je Stepinac za nas Božja blizina, preko Stepinca i uz njega osjećamo Božju nazočnost. Zato svatko tko se približava Stepincu, po njemu se približava i Bogu. On je mučenik za crkveno jedinstvo i zajedništvo. Njega se nastojalo odcijepiti od Rima da bi se tako razbilo Crkvu. Ali Stepinac je uvijek bio čovjek Crkve zato je bio spreman trpjeti i umrijeti, kazao je kardinal Bozanić.

Na kraju misnog slavlja u ophodu se prošlo od obližnje crkve sv. Pavla do misije gdje je ispred kapelice posvećene blaženiku kardinal Bozanić blagoslovio kip. Biskup Siebler pohvalio je pobožnost Hrvata u Münchenu kao obogaćenje za Bavarsku.

Nakon misnog svečanog slavlja krenuli su svi vjernici u procesiji iza slike Alojzija Stepinca do dvorišta ispred kapelice bl. Alojzija Stepinca i sjedišta Hrvatske katoličke misije. Nakon najave fanfarama, čitanja životopisa bl. Alojzija Stepinca na hrvatskom i njemačkom jeziku te puštanja golubova mira i nastupa klape Croatia kardinal Bozanić i biskup Siebler otkrili su kip bl. Alojzija Stepinca. Kip odaje potpunu produhovljenost, plemenitost, smirenost i otmjenost što ga je za čitavog života resilo.

Na svečanom ručku za uzvanike vlasnik hotela "Poinger Hof" u Poingu kraj Münchena "Onkel Ivo" priredio je iznenađenje - nastup članova bavarskog trubačkog društva koji su između ostalog izveli hrvatsku i bavarsku himnu.

Svečanom akademijom u nedjelju 13. veljače u Deutsches Theater uz nastup folklorne skupine Andrija Kačić Miošić, Lire i klape Croatia te recitalom autora fra Blaža Toplaka i humanitarnim koncertom Marka Perkovića Thompsona u korist izgradnje franjevačke teologije u Splitu, završeno je ovogodišnje svečano slavlje u čast blaženog Alojzija Stepinca za kojeg reče Sv. Otac Ivan Pavao II.: "Bio je sol zemlje i svjetlo svijeta".

Božji narod raduje se uspostavljenom kipu bl. Alojzija Stepinca, u Münchenu 12. veljače 2005.

TEOLOŠKI PODLISTAK

Piše: dr. Josip SABOL

Katolički odgojitelj - pratilac mladih na putu do punine života

Poznata klasična izreka da je zvanje odgojitelja najteže zvanje od svih zvanja, da je ono zapravo kazna za jednog čovjeka sadrži barem nešto istine. Tko se danas bavi ili se mora baviti odgajanjem i obrazovanjem mlade generacije, najvjerojatnije će priznati da ima mnogo istine u ovoj izreci. Gotovo sve značajke današnjeg vremena pokazuju da odgoj općenito, a kršćanski odgoj posebice, nailazi na velike poteškoće. Dovoljno je samo spomenuti pojmove kao što su samoodlučivanje, samoostvarenje, ljudska prava na razne slobode pa da se nasluti njihov konfliktni potencijal na području odgoja i obrazovanja. Odgoj se, naime, može teško zamisliti bez poštivanja autoriteta, bez spremnosti na poslušnost, bez prihvaćanja tradicije.

Društvo katoličkih muževa u Krašiću 1939. godine. Sliku posudio gosp. Ivan Burja iz Krašića.

Upravo ove veličine - autoritet, poslušnost, tradicija - čine temelj kršćanskog odgoja. Stoga ne začuđuje da baš kršćanski odgojitelji - vjeroučitelji, katehete - imaju specijalne poteškoće i probleme u svom djelovanju. Najlakše rješenje bilo bi prilagoditi se duhu vremena kao što to u većini čine sekularne institucije odgajanja i obrazovanja. No, to nije rješenje problema nego radije izdaja ideala i ciljeva pedagogije. Ovu pogrešku ne smije nikako učiniti kršćanski pedagog. Osnovica i temelj njegova odgovornog rada i djelovanja nisu ljudski zakoni, nisu pravila birokracije niti aktualni trend duha vremena nego supstancijalni odnos čovjeka prema Bogu.

Za njega je čovjek prije svega religiozno biće, biće po naravi upravljeno na Boga, biće u neponištivom odnosu i težnji prema svom Stvoritelju, prema Bogu. Stoga kršćanski odgojitelj neće isključivo upotrebljavati u svom radu metode i saznanja znanosti psihologije, sociologije, pedagogije jer ove znanosti nisu u mogućnosti zahvatiti bitnost izvornog odnosa čovjeka prema Bogu. On dobro zna da kršćanski odgoj nije utemeljen na konceptu odnosa između subjekta i objekta, dakle između pedagoga kao subjekta i učenika kao objekta odgajanja.

Kod kršćanskog odgoja bitnu ulogu ima treći partner: Bog i njegova ekonomija spasenja, Bog i već prisutno Božje kraljevstvo. Kršćanski odgojitelj se stoga nalazi u prvom redu u službi ostvarivanja Božjeg kraljevstva među ljudima, u društvu. Razumljivo je po sebi da tu zadaću može ispuniti samo onaj odgojitelj koji je duboki vjernik, koji aktivno sudjeluje u životu kršćanske zajednice.

Ovim svojim radom on aktivno sudjeluje na poslanju Crkve u svijetu. To poslanje ovako opisuje Drugi vatikanski koncil: "Dužnost odgoja pripada Crkvi s posebnog razloga, ne samo zato što ima zadatak da svim ljudima naviješta put spasenja, da vjernicima priopćuje Kristov život i da trajno vodi brigu o tome da dođu do punine tog života. Crkva je kao Majka dužna svojoj djeci dati takav odgoj po kojem će cijeli njihov život biti prožet Kristovim duhom, a svim ljudima pruža pomoć za izgradnju potpune ljudske osobe, za dobrobit ljudskog društva i za izgradnju humanijeg svijeta." (Deklaracija o kršćanskom odgoju, br. 3).

Kršćanski odgojitelj i vjeroučitelj imaju dakle jedno od najplemenitijih poslanja u društvu: naviještati i pripremati put spasenja, svojim pedagoškim umijećem pomagati mladima da postanu potpune osobe. Time oni u najvećoj mjeri doprinose općem dobru i izgradnji ljudskijih odnosa u društvu. Sekularna država je toga posve svjesna, što dokazuje materijalnim pomaganjem za održavanje i osnivanje ustanova kršćanskog usmjerenja. Ovim visokim zahtjevima kršćanskog odgajanja odgovaraju odgojitelji i vjeroučitelji sa specijalnim sposobnostima i osobinama. Voditi mladog čovjeka do punine zrelosti njegove osobe znači ostvariti u njemu svijest samostalnosti, svijest odgovornosti za sebe i za druge, smisao za istinsku slobodu misli i osjećaja. To može postići samo onaj pedagog kojemu ne leži na srcu iznad svega da učenici poštuju pravila, da se drže reda, da se pokoravaju bez prigovora svakoj naredbi, da ne postavljaju kritička pitanja. To može postići samo onaj pedagog koji svjetlom vjere gleda u svakom mladom čovjeku ono biće s kojim sam Bog ima svoje specijalne

planove u ekonomiji spasenja. U tu je svrhu Bog darovao svakom pojedinom čovjeku specijalne talente, specijalne prirodne sposobnosti i naklonosti. Odgojitelj je pozvan pomoći da se te specijalne sposobnosti razvijaju do punine. U tome se upravo sastoji njegova poslušnost Božjoj volji u ulozi odgojitelja. Božju volju treba otkriti u svakom ljudskom biću.Ona nije kod sviju ista. Stoga će kršćanski odgojitelj svaki put kada stoji pred razredom postaviti ova ili slična pitanja: što će biti s ovim mladim ljudima u životu; koju zadaću će dobiti unutar Crkve; kako će izgledati njihov vjernički doprinos u ostvarivanju Božjeg kraljevstva u našoj domovini? Odgovori na ova pitanja bit će sigurno pozitivni ako odgojitelj uspije usaditi u dušu mladih uvjerenje da trebamo biti zahvalni za svoj život našem Stvoritelju i spremni ispunjavati njegovu svetu volju. Nažalost, ova svijest i ovo uvjerenje gotovo su posve nestali iz društva. Današnji se čovjek vlada kao da je on gospodar sebe i svijeta, kao da je on isključivi kovač svoje sreće. Postavši moćan svojim znanjem čovjek sebi uzima pravo da bude mjerilom svega postojećeg, da sav svijet njemu služi, da bude u funkciji njegovih planova i ciljeva.

U ovakvom shvaćanju čovjeka i života nema mjesta spremnosti na žrtvu, spremnosti nositi svoj vlastiti križ i križ svojih bližnjih. Za uspješan život baš je ovaj element od velike važnosti s obzirom na činjenicu da živimo u društvu gdje se vrijednost čovjeka mjeri po tome koliko može doprinositi povećanju nacionalnog dohotka, povećanju kapitala poduzeća. Ljudi su s pravom duboko zabrinuti zbog toga. Pred očima im se često pojavljuje slika da će moći opstati u ovom društvu samo pod uvjetom da budu zdravi, poduzetni, fleksibilni, jednom riječju: da mogu uspješno raditi.

Obuzima ih strah na pomisao bolesti, starosti, gubitka zaposljenja. Ovo je razumljivo za jedno društvo u kojem ne postoji spremnost žrtve, u kojem je križ kao simbol patnje svake vrste gotovo posve nestao iz svijesti ljudi. Za našu kršćansku vjeru baš je ova svijest o križu i žrtvi nešto bitno. Stoga je uviđanje smisla žrtve i prihvaćanje križa u životu bitan element kršćanskog odgoja i jedan od bitnih putova do savršenstva i punine života. Svaka pojedina situacija u životu ima smisao u horizontu kršćanskog vjerovanja.

Uzevši sve elemente ciljeva kršćanskog odgoja zajedno možemo kršćanski odgoj nazvati oblikovanjem čovjeka u njegovim intelektualnim i emocionalnim potrebama. To se ne može tvrditi za građanski odgoj i sekularno obrazovanje. I danas je posve aktualna kritika koju je nadbiskup Stepinac izrekao na račun sekularnog odgoja svoga vremena.

U propovijedi na blagdan Svih Svetih 1941. god. kaže nadbiskup: "Nema nikakve sumnje o tome da nikada do sada nije svijet vidio toliko napretka u svim granama ljudske znanosti kako je to slučaj u ovo naše doba. Ali nema nikakve sumnje ni o tome da je rijetko kada bilo toliko razaranja u povijesti svijeta i uništavanja vrednota koliko u ovo naše doba. Ljudskom društvu manjka kultura srca; a ta je konačno duša svake istinske kulture i bez nje se ne može uopće govoriti o kulturi čovjeka niti o kulturi naroda." U istoj propovijedi naziva nadbiskup ovaj manjak "najgroznijom zabludom našeg vremena".

Ona se sastoji u tome "da su izobrazbu uma odijelili od izobrazbe srca." Ovu kritiku možemo od riječi do riječi ponoviti i za današnje stanje našeg odgojnog i obrazovnog sustava. Nažalost, tome je tako manje-više svuda u zapadnom svijetu. Posljedice ovakva odgoja i obrazovanja više su nego negativne za društvo, za mlade, za obitelji i pojedince. Katolički odgojitelji imaju veliku odgovornost da svojim radom i svojim uspješnim djelovanjem spriječe barem ono najnepovoljnije za čovjeka i društvo.

Hodočasnici iz župe Sv. Marka u Splitu na putu u Zagreb, na misu u katedralu, svratili u Krašić, 10. veljače 2005.

EUHARISTIJSKI KONGRESI

Euharistijski kongresi za vrijeme nadbiskupa A. Stepinca

Imenovan i posvećen za nadbiskupa koadjutora blaženi je Alojzije Stepinac odlučio provesti duhovnu, materijalnu i moralnu obnovu naroda. Zamišljeni je pastoralni plan ostvarivao proslavljanjem euharistijskih kongresa.

Božji je narod svesrdno prihvatio taj pastoralni Stepinčev program, te se u velikom broju uključivao u pokrajinska euharistijska slavlja. Okružen i pritisnut raznim promidžbenim idejama protiv Katoličke crkve i vjerskih istina, narod je u euharistijskim slavljima nalazio snagu i u tom zajedništvu kroz pjesmu i molitvu dobivao nov vjerski zanos i moralno se jačao da može nadvladati poteškoće koje su proizlazile i iz neznanja i tvrdoće života.

Upoznali smo tijek i uspjeh euharistijskih kongresa u Virovitici (održan na blagdan Velike Gospe 15. kolovoza 1934.), u Čakovcu od 23. do 25. kolovoza 1935., u Bjelovaru 20., 22. i 23. lipnja 1935. U ovom broju *Glasnika* donosimo prikaz Euharistijskog kongresa održanog u Kloštru Podravskom 23. i 24. kolovoza 1935.

EUHARISTIJSKI KONGRES U KLOŠTRU PODRAVSKOM 23. I 24. KOLOVOZA 1935.

Euharistijski kongres u Kloštru Podravskom, proslavljen je 23. i 24. kolovoza 1935. U pripremi, odvijanju i oduševljenju moglo se zaključiti da je i taj kongres bio manifestacija sloge i suradnje vjernika, svećenstva i svjetovnjačkih radnika u Katoličkoj akciji. Župnik u Kloštru Podravskom vlč. Mijo Jurić zaželio je da kongresnim slavljima predsjeda nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac. Zato ga je i posebno zamolio.

Nadbiskup koadjutor bi se bio vrlo rado odazvao tomu pozivu, ali je već prije bio obećao da će istoga dana poći na Euharistijski kongres u Čakovec. Zato je odabrao za svojeg zamjenika presvijetlog mons. dr. Ferdu Rožića, koji je apostolskom revnošću obilazio prostranu Zagrebačku nadbiskupiju, pomažući župnicima u različitim prigodama vjerničkih svečanosti.

Doček mons. Ferde Rožića

Premda Kloštar Podravski, rodno mjesto preč. Ferde Rusana i nekoć sijelo franjevačkoga samostana, nije najveće mjesto u srednjoj Podravini, u njemu je održan veličanstveni Euharistijski kongres, kakvoga nije vidjelo ni jedno susjedno mjesto. Oko dvadeset tisuća ljudi skupilo se iz bliže i dalje okolice da oda počast Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

A Kloštrani su sa svojim župnikom vlč. Mijom Jurićem primili sve proštenjare neviđenom gostoljubivošću. Nitko nije očekivao, da bi ovaj ozbiljni podravski narod mogao razviti ovoliki sjaj.

U subotu 24. kolovoza poslije podne oko 17 sati dočekaše Kloštrani sa svojim župnikom i s procesijama, koje su dotada bile stigle, presvijetlog mons. Rožića na željezničkom kolodvoru i najsrdačnije ga pozdraviše. Zatim ga povedoše najdužom ulicom do crkve. Ulica je s obje strane bila ukrašena zelenim granjem. Više od dvadeset velikih slavoluka s vijencima, cvijećem i krasnim natpisima bilo je podignuto po svim seoskim cestama. Svi su prozori bili ukrašeni cvijećem, izvezenim prostiračima i ručnicima, a na kućnim pročeljima vijorilo se na stotine manjih i većih papinskih i hrvatskih barjaka.

Mons. Alojzije Stepinac ulazi u župnu crkvu u Lupoglavu prigodom podjeljivanja sakramenta Svete potvrde 1940. Slika iz spomen-albuma koji je poklonjen nadbiskupu Alojziju Stepincu 1944.

Zaziv Duha Svetoga i početak Kongresa

Sav je Kloštar i izvanjskim načinom htio pokazati svečano raspoloženje. Mons. Rožića dočekao je narod i u crkvi gdje je bilo klanjanje i prigodna molitva.

U sedam sati otvoren je kongres zazivom Duha Svetoga. Poslije toga je zanosnu propovijed održao izaslanik preuzvišenog gosp. nadbiskupa koadjutora presvijetli gosp. dr. Ferdo Rožić. Progovorio je o duhovnom značenju kongresa.

Kod svečanog blagoslova asistirali su presvijetlom dr. Rožiću, kateheta iz Virovitice fra Anastazije Sekelj i mladomisnik iz Sesveta Podravskih vlč. Martin Matan. Brojni su vjernici nakon propovijedi i blagoslova pohrlili u ispovjedaonice da se što dostojnije priprave za proslavu Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu.

Djeca i mladež u narodnim su nošnjama dočekala nadbiskupa A. Stepinca prigodom podjeljivanja sakramenta Svete potvrde 1940. Slika iz spomen-albuma koji je poklonjen nadbiskupu Alojziju Stepincu 1944.

Procesija i abacijalna služba

Neke su procesije došle u Kloštar Podravski već u subotu, a druge u nedjelju ujutro. Odmah se vidjelo da će kongres uspjeti iznad svakog očekivanja. Budući da se u blizini nalaze samo velika sela, koja broje po tri, četiri, šest, osam i više tisuća stanovnika, tako je gotovo čitav Kloštar bio pun pobožnih proštenjara.

Osobito su bile zapažene velike procesije iz Sesveta Podravskih, Kalinovca, Đurđevca, Jelačićeva, Pitomače i Kozarevca. Dvije su procesije došle iz Virovitice, jedna čak iz Turnašice, a jedna iz Gole. Došlo je mnogo ljudi i iz sela preko Bilogore, npr. iz Zrinske. Nije pretjerano rečeno ako se broj svih slavitelja Euharistijskog Isusa u Kloštru Podravskom procijenio na dvadeset tisuća.

Neki su bili samo ujutro na ispovijedi i pričesti, a onda su se požurili kući kako bi i drugi mogli doći na kongres.

Na pomoć su domaćemu župniku pored izaslanika preuzvišenog gospodina nadbiskupa koadjutora došla još i ova velečasna gospoda: dekan ovoga kraja i župnik pitomački Mihinić sa svojim kapelanom Halužanom, župnik iz Kozarevca Bubanić, župnik iz Jelačićeva Blaga, župnik iz Sesveta Podravskih Blažeković s mladomisnikom Matanom. Župnik iz Zagreba dr. Petar Trbuha, župnik iz Špišić-Bukovice Pašiček, kateheta iz Virovitice o. Anastazije Sekelj, župnik iz Đurđevca Novosel i župnik iz Kalinovca Kranjčev.

Procesija, koju je vodio delegat preuzvišenog gospodina nadbiskupa koadjutora mons. dr. Rožić, bila je izvanredno velika. Narod je dirljivom pobožnošću molio molitve i pjevao pjesme. Kuće su bile još više okićene nego jučer. Nitko nije htio zaostati u iskazivanju vanjske časti svojemu Spasitelju. Neki nisu samo iskitili prozore, nego su iznijeli pred kuću i stalke, na kojima su poredali krasne narodne rukotvorine.

Pred crkvom je bio podignut velik oltar, na kojem je nakon procesije svečanu abacijalnu misu pjevao presvijetli dr. Rožić. đakonsku službu vršio je vlč. gosp. Bubanić, a podđakon bijaše vlč. Kranjčev, leviti velečasna gospoda Novosel i Halužan, ad mitram fra Anastasije Sekelj, a manuduktor vlč. gosp. Blažeković.

Propovijed je izrekao domaći župnik vlč. gosp. Jurić. Mješoviti je domaći zbor pod ravnanjem velečasne gospode Blage i Matana pjevao dijelove mise.

Svečano zborovanje

U 12.15 sati završena je svečana abacijalna misa. Odmah poslije zborovanje je otvorio domaći sin seljak Stjepan Mađerić, koji je pozdravio sve kongresiste - i one iz Kloštra i one koji su prispjeli iz drugih mjesta.

Po završetku svoga govora predao je riječ izaslaniku Domagojskoga tajništva Katoličke akcije iz Zagreba prof. Petru Grgecu, koji je razlagao trostruke vrijednosti i trostruk rad kojim se uzdržava lijepa naša domovina: rad ruku, rad uma i rad duše.Zatim je Ivo Tubaković, izaslanik Velikog križarskog bratstva iz Zagreba, govorio o euharistijskom životu omladine uopće, a napose križarske omladine.

HVALA TI, SVETI OČE - IVANE PAVLE II.

U subotu navečer 3. travnja 2005. u 20.37 sati, umro je u apostolskoj palači u Rimu papa Ivan Pavao II. Bio je 264. papa, odnosno 263. Petrov nasljednik, a za rimskog biskupa izabran je 16. listopada 1978. godine.

Svjedok Evanđelja pred mučenikom za vjeru: Ivan Pavao II. moli 2. listopada 1998. na grobu kardinala Alojzija Stepinca, kojega će sutradan u Mariji Bistrici proglasiti blaženim.

Karol Jozef Wojtyla rođen je u Wadowicama, gradu 50-ak kilometara udaljenom od Krakova, 18. svibnja 1920. Bio je drugo od dvoje djece Karola Wojtyle i Emilie Kaczorowske. Nakon završene više škole, upisao se na Jagelonsko sveučilište u Krkovu. Kada su nacisti 1939. zatvorili sveučilište mladi je Karol (od 1940. do 1944.) radio u kamenolomu, a potom u kemijskoj tvornici "Solvay" kako bi zaradio za život te izbjegao deportaciju u Njemačku. Osjetivši svećenički poziv, od 1942. pohađa u tajnosti predavanja na Teološkom fakultetu Jagelonskog sveučilišta kao bogoslov Krakovske nadbiskupije. Istodobno, bijaše jedan od promicatelja "Rapsodijskog kazališta" koje je također djelovalo u tajnosti.

Nakon rata nastavio je studij na krakovskoj bogosloviji, koja je ponovno otvorena i Teološkom fakultetu Jagelonskog sveučilišta sve do svog svećeničkog ređenja u Krakovu 1. studenoga 1946.

Teološki studij nastavio je u Rimu, gdje je postigao doktorat iz teologije (1948.) s tezom o nauku vjere u djelima sv. Ivana od Križa. Godine 1948. vratio se u Poljsku gdje je najprije obavljao službu kapelana u Niegowicu, a potom studentskog kapelana u župi Sv. Florijana u Krakovu. Imenovan je potom profesorom moralne teologije na krakovskoj bogosloviji i Teološkom fakultetu u Lubinu.

U 38. godini života Wojtyla je 28. rujna 1958. u katedrali u Krakovu posvećen za biskupa. Šest godina kasnije, u tijeku održavanja Drugoga vatikanskog koncila, 13. siječnja 1964. papa Pavao VI. imenovao ga je krakovskim nadbiskupom. Pavao VI. uvrstio ga u zbor kardinala 26. lipnja 1967.

Kao nadbiskup sudjelovao je na Drugom vatikanskom koncilu (1962.-1965.) i dao važan prinos u izradi konstitucije "Gaudium et spes".

Nakon što je nasljednik pape Pavla VI., kardinal Albino Luciani koji je uzeo ime Ivan Pavao I., umro samo nakon 33 dana papinstva, u konklavama je 16. listopada 1978., Karol Wojtyla izabran za Papu. Nakon punih 455 godina izbor je pao na ne-Talijana i prvog slavenskog papu u povijesti. Karol Wojtyla uzeo je ime trojice svojih prethodnika - Ivan Pavao II.

Ivan Pavao II. došavši u Hrvatsku blagoslivlje hrvatski narod, njegovo kopno i more, u Splitu 4. listopada 1998.

U zemlji i narodu Hrvata

Blizak hrvatskom čovjeku, "koji je živio na području moga rodnog kraja", Ivan Pavao II. samo je potvrdio da hrvatski čovjek može imati povjerenje u Petrova nasljednika i vjerovati mu. Njegovo poslanje nije utemeljeno na politici svjetskih mešetara, nego na evanđeoskoj zadaći izgradnje Kraljevstva Božjega u svijetu. Istiniti se Hrvat neće pozivati na papu samo onda kad se njegove poruke uklapaju u interese sitnih duša, političara i novinara bez morala i ljudskog obzira, nego i onda kad brani dostojanstvo ljudske osobe i njezino pravo na život i kršćanski moral. On je učitelj svih ljudi, jer naviješta načela posvema u skladu prirodnog moralnog zakona i evanđeoske utemeljenosti, ali katolika osobito, jer ih učvršćuje u istinama prave vjere.

Stoga čudi požurnost političara i novinara kad se nameću za tutore i odvjetnike katolicima i kršćanima, htijući njihov život i poslanje dovesti u sukob s likom i naukom Petrova nasljednika kad ih "utvrđuje u istini" ili njegovu osobu predstavljati na način da mu njegovi sljedbenici ne vjeruju.

Djevojka u narodnoj nošnji iz Krašića, blaženikove rodne župe, prinosi ciborij s hostijama koje će biti podijeljene pričesnicima prigodom proglašenja blaženim zagrebačkog nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998.

Nadbiskup Josip Bozanić, u pratnji mons. Jurja Batelje, postulatora, moli papu Ivana Pavla II. da proglasi blaženim zagrebačkog nadbiskupa i kardinala Alojzija Stepinca.

Papa Ivan Pavao II. otpozdravlja Božjem narodu nakon proglašenja blaženim zagrebačkog nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998.

Brojni su biskupi i svećenici suslavili u Svetoj Misi proglašenja blaženim zagrebačkog nadbiskupa kardinala Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998.

Razmislimo stoga svi zajedno, još jednom i više puta, nad mislima i poticajima Ivana Pavla II. kojima je želio učvrstiti i ohrabriti Crkvu u Hrvata. Neka te misli, baš zbog specifične naše odanosti Petrovu nasljedniku budu odrednice naših promišljanja i program naših odluka. To je najuspješniji lijek protiv otrova kojim nas kojekakvi cinici, vicmaheri te hipokriti žele udaljiti od stožera našega jedinstva.

Litanije blaženoga Alojzija Stepinca

biskupa i mučenika
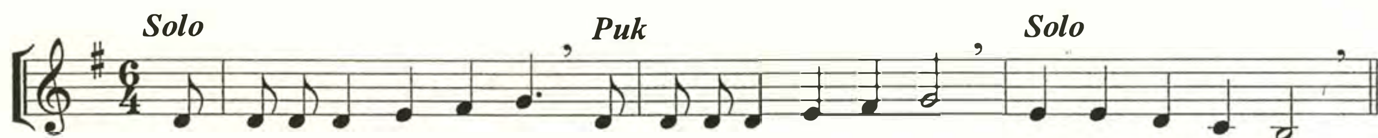
(Za solista i puk uz pratnju orgulja)

Sastavio: dr. sc. Ivan Šaško
Uglazbio: mo. Šime Marović

ZAGREB
2005

Litanije blaženoga Alojzija Stepinca,
biskupa i mučenika

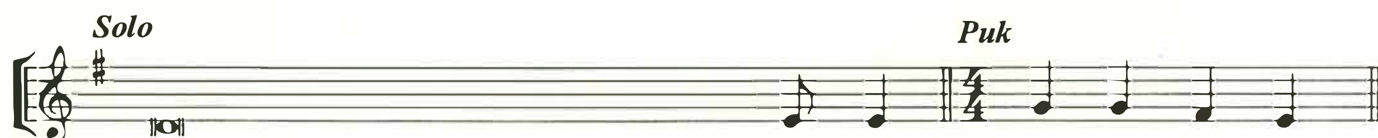
Šime Marović (2005.)
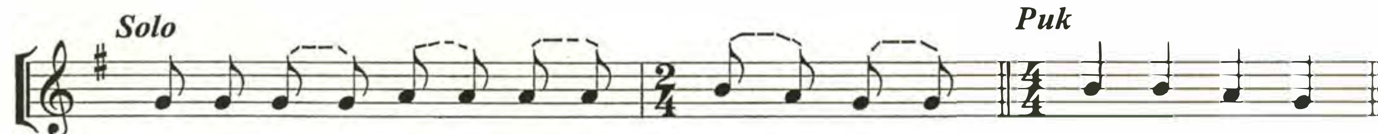

Go - spo-di- ne, smi - luj se! Go - spo - di - ne smi - luj se! Kri - ste smi - luj se!

Kri - ste smi - luj se! Go - spo - di - ne, smi - luj se! Go - spo - di - ne smi - luj se!

Oče nebeski, Bo - že! Smi - luj nam se!
Sine, Otkupitelju svijeta, Bo - že! Smi - luj nam se!
Duše Sveti, Bo - že! Smi - luj nam se!

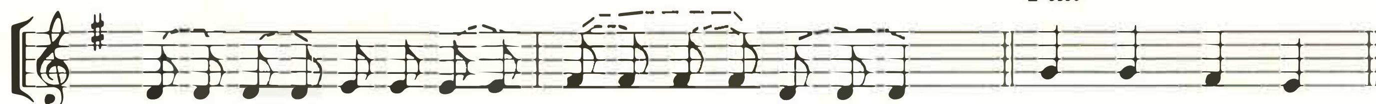

I - su - se, do - bri pa - sti - ru! Smi - luj nam se!
I - su - se, ja - ko - sti mu - če - ni - ka! Smi - luj nam se!
I - su - se, u - či - te - lju a - po - sto - la! Smi - luj nam se!
I - su - se, svje - tlo - sti i - sti - ni - ta! Smi - luj nam se!
I - su - se, do - bro - to be- skraj - na! Smi - luj nam se!
I - su - se, kru - no svi - ju sve - tih! Smi - luj nam se!

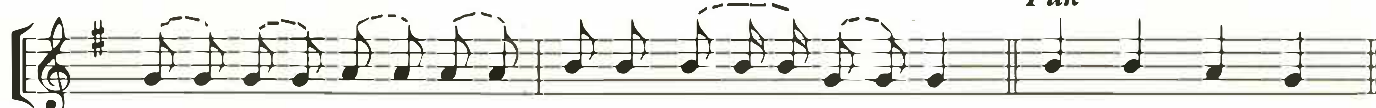
Sve - ta Ma - ri - jo! Mo - li za nas!
Bla - že - ni A - loj - zi - je Ste - pin - če! Mo - li za nas!
Pa - sti - ru si - ro - maš - nih! Mo - li za nas!
Hra - bri svje - do - če Bo - žje lju - ba - vi! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

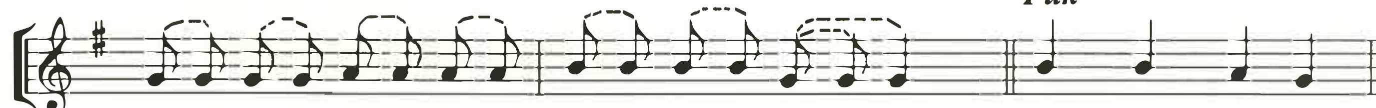
Bra-ni - te - lju cr - kve-nog je - din - stva! Mo - li za nas!
U - zo - re kr-šćan -ske od- go - vor- ne sa - vje - sti! Mo - li za nas!
Zr - no u - mr - lo za plo- do - ve vječ - no - sti! Mo - li za nas!
Jas - ni svje- ti - o - ni - če u ta - mi na- si - lja! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

Cvije - te ni - knu -li u vr - tu Bo - žje rije - či! Mo - li za nas!
Bla - ga ro - so du - hov- nih da - ro - va! Mo - li za nas!
Žar - ka is - kro sve - će - nič - ke du -hov- no - sti! Mo - li za nas!
Vid - lji - vi smje -ro - ka - zu kr- šćan -skoj mla - de - ži! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

Čis - to o - gle - da - lo o - pra- šta - nja neprijateljima! Mo - li za nas!
Vjer - ni nasljedovatelju Kri- sto - va kri - ža! Mo - li za nas!
Navjestitelju Bo - žje i - sti - ne! Mo - li za nas!
U - zor - ni čas - ti - te - lju Blažene Djevice Ma - ri - je! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

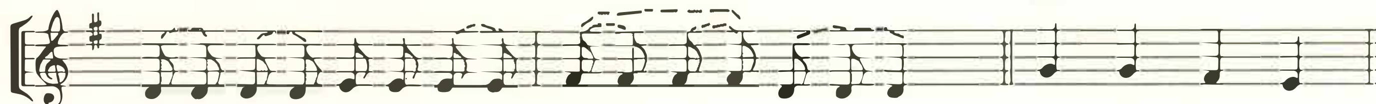
Pri-mje-ru is - po-vjed-ni - ka Kri- sto - va i - me - na! Mo - li za nas!
Pro- ku - ša - ni slu - ži - te - lju euharistijskog o - taj - stva! Mo - li za nas!
Vjerodostojni pronositelju po - ni - zno - sti! Mo - li za nas!
Ne- se-bični da - ro - va - te - lju pri-mlje-nih do - ba - ra! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

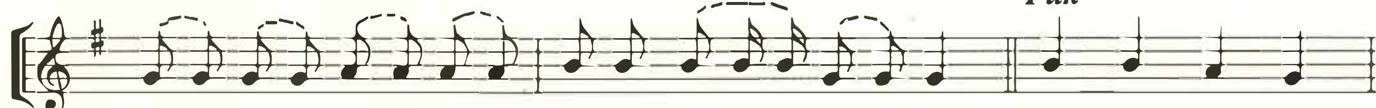
Tje - ši - te - lju ne - vi - no o - su - đe - nih! Mo - li za nas!
Str-plji- vi hodo-čas-ni - če na pu - tu tr- plje - nja! Mo - li za nas!
U - re - su cr - kve- no - ga za - jed - niš - tva! Mo - li za nas!
Donositelju Kri - sto- ve ra - do - sti o - žalošćenima! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

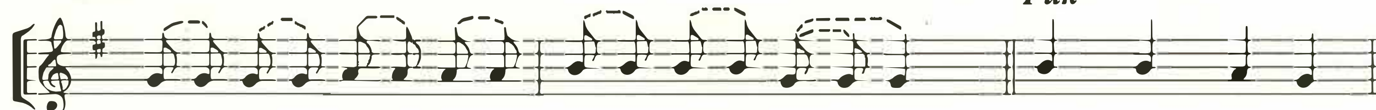
Bra-ni - te - lju cr - kve-nog je - din - stva! Mo - li za nas!
U - zo - re kr-šćan -ske od- go - vor- ne sa - vje - sti! Mo - li za nas!
Zr - no u - mr- lo za plo- do - ve vječ - no - sti! Mo - li za nas!
Jas - ni svje- ti - o - ni - če u ta - mi na- si - lja! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

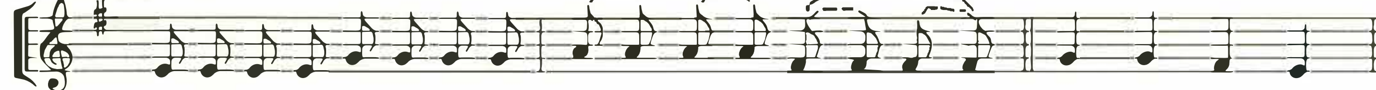
Cvije - te ni - knu -li u vr - tu Bo - žje rije - či! Mo - li za nas!
Bla - ga ro - so du - hov- nih da - ro - va! Mo - li za nas!
Žar - ka is - kro sve - će - nič - ke du-hov- no - sti! Mo - li za nas!
Vid - lji - vi smje -ro - ka- zu kr- šćan -skoj mla - de - ži! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

Čis - to o - gle - da - lo o - pra- šta - nja neprijateljima! Mo - li za nas!
Vjer - ni nasljedovatelju Kri- sto - va kri - ža! Mo - li za nas!
Navjestitelju Bo - žje i - sti - ne! Mo - li za nas!
U - zor - ni čas - ti - te - lju Blažene Djevice Ma - ri - je! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

Pri - mje - ru is - po - vjed - ni - ka Kri- sto - va i - me - na! Mo - li za nas!
Pro- ku - ša - ni slu- ži - te - lju euharistijskog o - taj - stva! Mo - li za nas!
Vjerodostojni pronositelju po - ni - zno - sti! Mo - li za nas!
Ne- se-bični da - ro - va - te - lju pri-mlje - nih do - ba - ra! Mo - li za nas!

Solo *Puk*

Tje - ši - te - lju ne - vi - no o - su - đe - nih! Mo - li za nas!
Str-plji- vi hodo-čas-ni - če na pu - tu tr- plje - nja! Mo - li za nas!
U - re - su cr -kve- no - ga za - jed - niš - tva! Mo - li za nas!
Donositelju Kri - sto- ve ra - do - sti o - žalošćenima! Mo - li za nas!

MISLI IZ NAUKA IVANA PAVLA II. VELIKOG

"Da, braćo i djeco, Rim je Petrovo sjedište. Kroz stoljeća na ovoj stolici nasljeđivali su ga uvijek novi biskupi. Danas novi biskup uzlazi na Petrovu rimsku katedru, biskup pun strepnje, svjestan svoje nedostojnosti. I kako ne strepiti pred veličinom toga poziva i pred sveopćim poslanjem ove rimske stolice? Na Petrovu stolicu danas dolazi biskup koji nije Rimljanin. Biskup koji je sin Poljske. No, od danas i on postaje također Rimljanin. Da, Rimljanin! (...)
Ne bojte se primiti Krista i prihvatiti njegovu vlast! Pomozite Papi i svima koji žele služiti Kristu te, Kristovom vlašću, služiti čovjeku i cijelome čovječanstvu! Ne bojte se! Otvorite, štoviše, širom otvorite vrata Kristu! Njegovoj spasenjskoj vlasti otvorite granice država, ekonomskih kao i političkih sustava, širokih područja kulture, civilizacije, razvoja. Ne bojte se! Krist zna 'što je u čovjeku'. Samo on to zna!"

Nastupna homilija Ivana Pavla II., 22. listopada 1978.

Dolasku pape Ivana Pavla II. na proglašenje blaženim kard. Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998., radovao se dr. Franjo Tuđman, predsjednik Republike Hrvatske i sav vjernički puk u narodu i zemlji Hrvata.

"Sve su snage pučanstva sada usmjerene na postupno liječenje dubokih rana, sukoba, na istinsko pomirenje među svim etničkim, vjerskim i političkim skupinama, i prema uvijek sve većoj demokratizaciji društva. Radujem se tome i potičem na ustrajnost u zalaganju s velikodušnom odlučnošću. Ratne posljedice i način razmišljanja stvoren u doba komunističke vladavine, stvaraju brojne zapreke. Prijeko je potrebno ne klonuti duhom. Solidarnom se suradnjom svih mogu i u razmjerno kratkom roku naći pri kladna rješenja čak i za najsloženija pitanja."

Govor u Zračnoj luci Pleso, 2. listopada 1998., na dolasku u Hrvatsku

"Svojim ljudskim i duhovnim životnim putem blaženi Alojzije Stepinac svojemu narodu pruža svojevrsni kompas da bi se znao orijentirati. Evo glavnih točaka: vjera u Boga, poštivanje čovjeka, ljubav prema svima sve do praštanja, jedinstvo s Crkvom kojoj je na čelu Petrov nasljednik. Dobro je znao da se ne može popuštati kad je u pitanju istina, jer istina nije roba kojom se može trgovati. Zbog toga mu je bilo draže prihvatiti patnju nego li izdati svoju savjest i iznevjeriti obećanje dano Kristu i Crkvi."

Propovijed u Mariji Bistrici 3. listopada 1998., na Misi proglašenja blaženim Alojzija Stepinca, mučenika

"Današnji je obred proglašenja blaženim za sve nas poseban razlog utjehe... Ugledni sin ove blagoslovljene zemlje biva uzdignut na čast oltara, o stotoj obljetnici svojega rođenja. Ovo je povijesni događaj u životu Crkve i vaše nacije. Podnijevši u svojem tijelu i duhu okrutnosti komunističkog sustava, jedan od istaknutih likova Katoličke crkve zagrebački nadbiskup kardinal Alojzije Stepinac sada se povjerava sjećanju svojih sunarodnjaka s blistavim znamenjima mučeništva."

Propovijed u Mariji Bistrici 3. listopada 1998., na Misi proglašenja blaženim Alojzija Stepinca, mučenika

Ivan Pavao II. predvodi Euharistijsko slavlje prigodom proglašenja blaženim kard. Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998.

"Potičem muževe i žene dobre volje diljem svijeta da ne zaborave tragedije koje je doživjelo ovdašnje stanovništvo tijekom svoje povijesti, i to posebno u ovome našem stoljeću. Neka ne izostane stvarna i velikodušna pomoć potrebna pojedincima i obiteljima da bi mogli živjeti u slobodi i ravnopravnosti, s dostojanstvom djelatnih članova ljudske obitelji. Europa je krenula u novi odsjek svojega jedinstva i rasta. Da bi radost bila potpuna, nitko ne smije biti zaboravljen na putu koji vodi u europski zajednički dom."

Govor u Zračnoj luci Resnik - Split, 3. listopada 1998., na odlasku iz Hrvatske

Svetište Majke Božje Bistričke još nije vidjelo veleslavlja kakvim je Crkva u Hrvata proslavila dolazak Ivana Pavla II. u zemlju Hrvata i dan proglašenja blaženim kard. Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998.

"S radošću dođoh u ovaj stari i slavni grad Dubrovnik, što stoji ponosan na svoju povijest i na svoju baštinu slobode, pravde i promaknuća općega dobra, o čemu svjedoče u kamenu upisane riječi nad vratima tvrđave sv. Lovrijenca: 'Sloboda se ne prodaje ni za sve blago svijeta', i one na vratima Vijećnice u Kneževu dvoru: 'Zaboravite vlastite probitke i skrbite se za zajedničko dobro.' Želja mi je da baština ljudskih i kršćanskih vrijednosti, što se je nagomilala tijekom minulih stoljeća, i dalje, uz Božju pomoć i pomoć vašega parca, svetoga Vlaha, bude najdragocjenije blago puka ove zemlje."

Propovijed u Dubrovniku, 6. lipnja 2003., na misi beatifikcije bl. Marije Propetog Petković

Okupljeni Božji narod predvođen svojim biskupima i svećenicima pozorno je slušao poticaje na nasljedovanje svetosti i mučeništva prigodom proglašenja blaženim kard. Alojzija Stepinca, u Mariji Bistrici 3. listopada 1998.

"Dragi vjernici svjetovnjaci, muževi i žene, pozvani ste velikodušno preuzeti na sebe svoj dio odgovornosti za život crkvenih zajednica kojima pripadate. Lice župa mjesta prihvaćanje i poslanja, ovisi također o vama. Vi ste - kao dionici Kristove svećeničke, proročanske i kraljevske službe te obogaćeni darovima Duha - osposobljeni pružati svoj doprinos na području bogoštovlja i vjerske pouke te u promaknuću raznovrsnih misijskim i karitativnih djela. Ni jedan krštenik ne može ljenčariti!"

Propovijed prigodom pohoda Đakovačkoj i Srijemskoj biskupiji, u Osijeku, 7. lipnja 2003.

Izaslanica Velikoga križarskoga sestrinstva iz Zagreba gđica Irena Javor govorila je o potrebi produbljivanja vjere i praktičnog vjerskog života u čitavom hrvatskom narodu, a naročito kod hrvatskih žena. Dr. Vladimir Cicak govorio je o današnjem položaju vjere u čitavom svijetu i kod nas.

Na svečanom objedu izrečene su zdravice preuzv. gosp. nadbiskupu metropolitu dr. Antunu Baueru i preuzv. gosp. nadbiskupu koadjutoru dr. Alojziju Stepincu. I tu se manifestirala sloga svećenstva, koje je s osobitom ljubavlju pozdravilo predsjednika Društva sv. Jeronima mons. dr. Rožića te dekana ovoga kraja vlč. gosp. pitomačkoga župnika Petra Mihinića.

MOLITVENA ZAJEDNICA BLAŽENOG ALOJZIJA STEPINCA

Već sedmu godinu djeluje "Molitvena zajednica blaženog Alojzija Stepinca". To je skupina katoličkih vjernika koja nastoji živjeti Evanđelje nadahnuta primjerom bl. Alojzija Stepinca. Do sada se u zajednicu uključilo oko 5.000 molitelja. Ta naša braća i sestre nastoje molitvom, praćenom savjesnim kršćanskim životom, pridonijeti vlastitoj osobnoj duhovnoj formaciji, a time duhovnoj i moralnoj obnovi Crkve u Hrvata i samog hrvatskog naroda, na temeljima 14-stoljetne katoličke baštine.

Tko može postati članom i što čini član Molitvene zajednice bl. Alojzija Stepinca"?

Svaki se kršćanin može uključiti u Zajednicu "BLAŽENI ALOJZIJE STEPINAC" koja promiče molitveni život, duhovne vrijednosti i širi Kristovu ljubav u sva područja javnoga života, kako je to činio i bl. Alojzije.

Prijavnica se može naručiti na sljedećoj adresi:

Zajednica štovatelja
BLAŽENOG ALOJZIJA STEPINCA
10000 Zagreb, Kaptol, 31
tel. (01) 481-1781; 468-0426;
fax.: (01) 468-0722

Svaki štovatelj blaženog Alojzija Stepinca uključen u ovu molitvenu zajednicu moli:

- za čast i proslavu Isusa Krista i Katoličke crkve
- za čvrstoću osobne vjere i vjernosti Isusu Kristu i Crkvi
- za svoje osobne nakane i potrebe
- za domovinu Hrvatsku i za svakog čovjeka
- za očitovanje i potvrdu svetosti bl. Alojzija Stepinca u postupku njegove Kauze za proglašenje svetim.

Uz molitvu, svaki štovatelj bl. Alojzija Stepinca uključen u ovu Molitvenu zajednicu svojim radom nastoji:

- savjesno obavljati svoje svakodnevne obveze
- svjedočiti kršćanske istine u privatnom i javnom životu
- surađivati s Postulaturom u promicanju Blaženikova glasa svetosti
- sudjelovati svakog 10. u mjesecu u slavlju Sv. Mise ili molitvenom sastanku
- darom i žrtvom pridonositi za uspješan dovršetak postupka za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca.

S vjerom u Općinstvo svetih, za potrebe svoje i braće ljudi, osobito za ozdravljenje bolesnih i obraćenje nevjernika, moli zagovor bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika, s nakanom što skorijeg njegova proglašenja svetim.

GOSPIĆ - Prva obljetnica osnivanja štovatelja Molitvene zajednice Blaženi Alojzije Stepinac

Dana 7. veljače 2004. vjernici župe Navještenja BDM u Gospiću, predvođeni župnikom Antunom Luketićem, hodočastili su u Krašić, mjesto rođenja i zatočeništva nadbiskupa i kardinala Alojzija Stepinca. Bilo je potresno vidjeti životno okruženje velikog crkvenog dostojanstvenika koji je to strpljivo podnosio za dobrobit svojega naroda i vjernosti Katoličkoj crkvi. U župnoj crkvi Presvetog Trojstva služena je misa koju su predvodili župnik Ante Luketić i Marko Cvitković, župnik župe Klanac. Đakonsku službu vršio je đakon Petar Šporčić iz Gospića.

Istoga su dana hodočasnici pohodili zagrebačku prvostolnicu i pomolili se na grobu bl. Alojzija Stepinca. Posjetom Spomen-zbirci osobnih dokumenta i stvari bl. Alojzija Stepinca, upoznali su se s njegovim posljednjim danima života, smrti i pokopa.

Zanimali su se i za mogućnost učlanjivanja u Zajednicu štovatelja blaženog Alojzija Stepinac.

Takva je molitvena zajednica utemeljena u Gospiću 10. ožujka 2004. Inicijativu za njezin osnutak pokrenuo je gospićki župnik vlč. Ante Luketić. Na početku je Zajednica brojila 12 članova, a danas godinu dana kasnije broji 25 članova. Ima još zainteresiranih vjernika za učlanjenje u zajednicu, pa će se i broj njezinih članova povećati.

Članovi MZ sastaju se svakog 10. u mjesecu. Toga dana prisustvuju Svetoj Misi, nakon misnog slavlja četvrtkom predvode klanjanje Presvetom Oltarskom Sakramentu, surađuju u Župnom listiću *Navještenje*, predvode i mole krunicu Blažene Djevice Marije u Domu umirovljenika sa starim i nemoćnim osobama.

Postali su i godišnji pretplatnici Glasnika Postulature *Blaženi Alojzije Stepinac*. Na svetkovinu Sv. Franje Asiškoga 4.listopada 2004. s drugim župljanima župe Gospić, predvođeni vlč. Antom Luketićem, hodočastili su u Karlovac gdje su posjetili Nacionalno svetište sv. Josipa, a u Hrvatskom nacionalnom svetištu u Mariji Bistrici prisustavovali su Svetoj Misi koju je predvodio vojni ordinarij Juraj Jezerinac s ostalim biskupima i svećenstvom u sklopu vojnog hodočašća.

Nakon Svete Mise hodočasnici su izvršili pobožnost Križnog puta Isusa Krista, a potom pohodili Karmelićanski samostan - Karmel Majke Božje Bistričke i bl. Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici izgrađen 1998. godine.

Na Stepinčevo, 10. veljače 2005., u zajedništvu drugih župljana iz Gospića i Otočca, hodočastili su u rodnu župu bl. Alojzija Stepinca u Krašić gdje su sudjelovali na misnom slavlju. Potom su su u Zagrebačkoj katedrali bili na središnjoj večernjoj misi koju je predslavio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić.

Gospićki župnik i dekan Antun Luketić organizirao je u toj prigodi i posjet grkokatoličkoj župi Sošicama, gdje je hodočasnike dočekala bazilijanka s. Ana. Ona ih je provela muzejom žumberačkog kraja i upoznala ih s grkokatoličkom zajednicom. I na taj su način članovi MZ Bl. Alojzije Stepinac u Gospiću proslavili 1. obljetnicu svoga postojanja i djelovanja. U utorak 8. ožujka 2005. u gospićkoj katedrali Svetu Misu je predvodio mons. dr. Juraj Batelja, rektor Nadbiskupskog sjemeništa na Šalati u Zagrebu i voditelj postupka za proglašenjem svetim bl. Alojzija Stepinca i vlč. Ante Luketić. Bilo je dojmljivo vidjeti velik broj ministranata, časnih sestara, crkveni župni zbor, a sve to u sjaćanju na mučeništvo za vjeru i domovinu bl. Alojzija Stepinca i na 60. obljetnicu mučeništva svećenika i župljana Gospića i okolice.

Poslije Svete Mise u Muzeju Lika u Gospiću otvorena je izložba pod naslovom "Stepinac - mučenik za vjeru i domovinu" nakon čega je mons. Batelja održao prigodno predavanje kojemu su nazočili brojni građani, a s njima i biskup gospićko-senjski dr. Mile Bogović, svećenici Nikola Turkalj, Marko Cvitković i drugi.

Vera Brkljačić, Gospić

Vjernici - članovi Molitvene zajednice bl. Alojzija Stepinca - župe Gornji Raić, u Krašiću, 10. veljače 2005.

KRONIKA

Stepinčeva uspomena nije "nestala"

Akademski slikar Josip Botteri Dini prigodom 75. obljetnice djelovanja Međubiskupijskog sjemeništa i Nadbiskupske klasične gimnazije u Zagrebu 11. listopada 2004. posvjedočio je sljedeće o bl. Alojziju Stepincu: "Pozvan sam bio na veliko slavlje na Šalatu. Navrle su lijepe uspomene iz tog zanosnog mladenačkog razdoblja. Na Šalati sam se u mnogome promijenio, rekao bih, sazrio i formirao se. Ali najsnažniji dojam na mene ostavio je događaj smrti bl. Alojzija Stepinca. Poznato je što se sve zbivalo i na samoj Šalati. Kako je u otetom dijelu sjemeništa bila vojna bolnica, u njoj je obavljena obdukcija nad tijelom našega sveca. Tu se dogodio posljednji čin zločina nad blagopokojnim kardinalom. Tu je oteto njegovo srce iz ruku kardinala Šepera kojemu je nakratko dano kako bi bilo posebno pohranjeno za moćnik. Tu je i čitavo tijelo iznakaženo kemijskim sredstvima. Mislili su komunisti da će njihova mržnja i mrtvog kardinala posve uništiti i nadali se da će potpuno nestati njegove uspomene.

Ali čudo se dogodilo već na samom sprovodnom obredu. Mrtvi kardinal okupio je vjernu Hrvatsku. Stisnuti u tuzi ljudi su zazivali bl. Alojzija, polagali krunice i odjeću i molitvenike na njegovo tijelo. Njegov lik, koji sam tada jedini put vidio, sjao je svetačkim svjetlom. Mučenik je već počeo svoju proslavu. Ranjena i ponižena Crkva u Hrvata i hrvatska nacija dobila je svog zagovornika na nebesima, mučenika koji je u najtežim prilikama ostao sa svojim narodom i svojom crkvom odbivši otići u Rim, gdje su mu komunisti dopuštali otići po kardinalski šešir, ali bez povratka.

Sveti Blaž - Zagreb, 5. veljače 2005.

Mučenici - graditelji zajedništva

U Pastirskoj poslanici u povodu izgradnje Crkve hrvatskih mučenika, gospićko-senjski biskup Mile Bogović, progovorio je na nekoliko mjesta o bl. Alojziju Stepincu. Nakon teološkog govora o mučeništvu i njegovom značenju u povijesti Katoličke crkve, mons. Bogović je istaknuo:

"Ovdje se pojam mučenik, dakle, shvaća u širem smislu. Njime su obuhvaćeni svi oni koji su stradali boreći se za svoju vjeru i svoju slobodu, odnosno "za krst časni i slobodu zlatnu". Možemo ih ovako podijeliti:

1. na one koje je Crkva kao takve prihvatila ili proglasila sve od sv. Venancija (259. g.) do Stepinca (1960.g.). Njima je posvećen bogoslužni prostor. Među njima je većina iz starokršćanskih vremena, a trojica su iz hrvatskog naroda. No i oni prvi postavili su temelje hrvatskom kršćanstvu i na taj način utjecali na formiranje hrvatskog kršćanskog identiteta. U tom smislu možemo ih smatrati svojima;

2. na one koji nisu proglašeni, ali postoji predaja i svjedočanstvo o njihovoj mučeničkoj smrti, kao npr. mučenici iz vremena turske okupacije ili Drinske mučenice i dr. I ti brojni mučenici naše prošlosti zaslužili su da ih zadržimo u narodnoj memoriji ili sjećanju;

3. na one koji su se u našoj povijesti svjesno izložili i svoj život založili zato da bi na ovim prostorima bilo više slobode, mira i zadovoljstva. Među njima su najbrojniji Hrvati, ali ima ih i iz drugih naroda (Mađara, Srba, Nijemaca, Albanaca, Židova, muslimana i dr.). Njih je bilo veoma mnogo kroz našu dugu povijest, napose u višestoljetnoj borbi s Turcima te za obranu svoje zemlje i svojih ognjišta u Prvom i Drugom svjetskom ratu;

4. na one koji su na ovim prostorima nevini trpjeli i umrli od nasilja i terora, a najviše u ratnim operacijama, u logorima i zatvorima, a nemali broj stradao je i poslije rata. Stradavali su zbog pripadnosti nekom narodu, vjerskoj ili ideološkoj skupini. Navedeni mučenici živjeli su na ovom hrvatskom prostoru, ali nisu svi Hrvati po nacionalnosti. Crkva ne prihvaća nacionalni oklop kao granicu svoga djelovanja nego u svakoj naciji potiče pozitivne smjernice. (Usp. Njemački biskupi: *Crkva u mnogo jezika i naroda*, br. 18).

Cijelo razmišljanje odnosi se na hrvatski prostor jer se ne želi nikoga isključiti koji je u tom prostoru živio ili živi. Potrebno je u sjećanje naroda koji

ovdje živi ugraditi sjećanje da je on na ovom prostoru imao u prošlosti mučeničke uzore, da ovo tlo nije neplodna kršćanska pustinja. Ovdje je bilo u prošlosti mnogo mučenika. To blago naše prošlosti nije djelo samo jedne nacije."

Kardinal Bozanić slavio Euharistiju u Svećeničkom domu

Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić predvodio je 23. ožujka 2005. misno slavlje u Svećeničkom domu sv. Josipa na zagrebačkom Kaptolu. Tim je slavljem proslavljen blagdan zaštitnika doma koji je otvoren i blagoslovljen upravo na Josipovo 2004. Tijekom misnog slavlja kardinal je blagoslovio kip bl. Alojzija Stepinca koji je u ovoj prigodi darovao domu. Nakon euharistijskog slavlja kardinal se zadržao u susretu sa svećenicima koji je bio prigoda za izmjenu blagdanskih čestitki te je pohodio i iskazao posebnu blizinu teško bolesnim nepokretnim svećenicima. Trenutno su u Svećeničkom domu sv. Josipa smještena 43 svećenika.

Vjernici župe Pešćenica sa župnikom Markom Cvitkušićem, u Krašiću, 19. veljače 2005.

U Zagrebu otvorena izložba Put križa i put svjetla

U sklopu dana Pasionske baštine otvorena je u Gradskoj knjižnici na Starčevićevu trgu u Zagrebu u utorak 22. ožujka ove godine izložba molitvenika pod nazivom "Put križa i put svjetla". Izloženo je sveukupno 58 knjiga, od čega 34 knjige iz zbirki GK i 24 knjige nakladnika Kršćanske sadašnjosti, Glasa Koncila, Teovizije i Hrvatskoga književnog društva sv. Jeronima te Postulature za kanonizaciju sluge Božjega Alojzija Stepinca. Na izložbi je javnosti predstavljena knjižica "Križni put s Alojzijem Stepincem", koji je napisao Anton Šuljić, a može se nabaviti u Uredništvu *Glasnika* ili Postulature.

U Zagrebu predstavljene Stadlerove poslanice

Postulatura sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera i HKD sv. Jeronima priredili su u prostorijama HKD-a u Zagrebu 17. ožujka ove godine promociju knjiga: "Pod zastavom Srca Isusova" i "Josip Stadler u središtu Božanske ljubavi".

U prvoj su knjizi sve Stadlerove poslanice upućene svećenicima i narodu, a u drugoj su samo one koje su posvećene Presvetom Srcu Isusovu koje je on jako štovao i ljubio, te mu je odmah na početku posvetio cijelu svoju Vrhbosansku nadbiskupiju, a kasnije i samu katedralu. Prof. Radovan Grgec pozdravio je predstavljače knjiga i sve nazočne. Istaknuo je da je Stadler bio član Hrvatskog književnog društva sv. Jeronima, te da je bio i blagajnik Društva 1870./71. godine. Prof. Grgec posebno je istaknuo da je nadbiskup Stadler pripadao skupini biskupa koji su podupirali HKD sv. Jeronima, a to su: biskup Lang, nadbiskup Stepinac i mnogi drugi crkveni velikodostojnici i svećenici.

Dr. Agneza Szabo govorila je o povijesnom kontekstu djelovanja nadbiskupa Stadlera te o nastanku njegovih pastirskih poslanica. Ona ne gleda na Stadlerovu djelatnost kao na političku djelatnost, jer je nadbiskup Stadler prije svega bio pastir, duhovni vođa svoga stada i svoga naroda. On je želio i na tome radio da se na svim područjima društvenoga i političkog života vodi računa o Božjim zapovijedima i načelima evanđelja. U tom kontekstu treba promatrati i sveukupnu pisanu riječ nadbiskupa Stadlera, pa tako i ove poslanice. One su izraz njegove duhovnosti i njegove brige za čovjeka, svakoga čovjeka.

S. Mirjam Dedić napravila je sadržajni pregled poslanica, osvrćući se na njihovu tematiku. Rekla je da je uočljivo kako se nadbiskup Stadler u pisanju pastirskih pisama doticao uglavnom svih teoloških područja. Često je pisao i o socijalnim pitanjima, pogotovo odnosa prema siromasima i ljudima u nevolji. Premda su nastajale prije 100 godina, možemo reći da su aktualne i u našem vremenu danas. Istaknula je da je nadbiskup Stadler bio čovjek Caritasa, te da njegova zauzetost za potrebne u svakom pogledu proistječe iz njegove ljubavi prema Srcu Isusovu. "S pravom možemo reći da je pionir u karitativnom djelovanju, i u tom je prethodio bl. kardinalu Alojziju Stepincu i bl. Majci Tereziji koji su obilježili novije vrijeme", rekla je.

Dr. Pavo Jurišić, koji je i postulator u kauzi nadbiskupa Stadlera, zahvalio je u ime Postulature prof. Grgecu i HKD sv. Jeronima što je jedna večer posvećena jednom od velikana hrvatskog naroda i Katoličke crkve sl. Božjem Josipu Stadleru. Osvrnuo se na način nastajanja Stadlerovih poslanica, komu su naslovljene, kada su nastale i kojim povodom su pisane.. Zatim je govorio o životu, djelu i krepostima nadbiskupa Stadlera, te je zaključio kako se veličina toga sluge Božjega pokazuje i u tome što se u svojoj poniznosti znao sagibati do onih najmanjih u društvu, držeći ih velikima pred Bogom i vrijednima ljubavi i poštovanja, a isto tako "uzdignuti" se pred onima koji su se držali velikima u svijetu

Lik kardinala Kuharića poticaj je za govor o vječnosti

U petak 11. ožujka 2005., slavljena je Sveta Misa u zagrebačkoj katedrali u povodu 3. obljetnice smrti kardinala Franje Kuharića. U prigodnoj propovijedi kardinal Josip Bozanić rekao je i ove misli:

"Predragi vjernici, pokušajmo sve to promatrati s druge strane u svjetlu Evanđelja. Jesu li nastojanja usmjerena protiv nas zbog toga što smo uistinu različiti ili zbog toga što toliko puta želimo biti njima slični ili jednaki? Jesmo li pred krizom odbacivanja - što bi za nas moglo biti i jamstvo vjerodostojnosti - ili pred procesom prilagođavanja u kojemu se osjeća umor kršćana da ostanemo kršćanski izvorni, drukčiji?

Možemo li reći kao kršćani da smo imuni na očaranost pa i zaslijepljenost težnjom za zemaljskim dobrima? Ponašamo li se drukčije u ophođenju s bogatstvom i vidimo li u svakome stjecanju dobara potvrdu onostranosti koja obvezuje na solidarnost s bližnjima u potrebi? U društvenoj etici: poštenje, iskrenost, dosljednost, briga za opće dobro, ispravnost poslovanja, nepodmitljivost, neprihvaćanje kompromisa pod svaku cijenu... jesu li to vrline koje rese nas kršćane i one ljude koji se tako predstavljaju. Zbog toga pitam: je li zamislivo da se na društvenoj pozornici netko javno priznaje kršćaninom, a da u temeljnim pitanjima ljudskoga života, riječima i stavovima odudara od kršćanskoga navještaja? (...)

Draga braćo i sestre, mi smo upoznali Boga u Kristu. Sve što činimo kao vjernici neka bude odraz Kristova duha. Nemojmo se odreći strpljivosti, ali jednako tako niti ublažavati svoj govor koji u razvodnjenosti ostaje nerazumljiv. Budite ustrajni i vidljiviji, usprotivite se bezbožnicima svojom kršćanskom pojavom, dobrotom i blagošću. To je cijena pravednika koji, poput presvete Bogorodice Marije i blaženoga Alojzija Stepinca, upućuje na život s Bogom i ne dopušta da se prečuje glas vječnosti koju večeras posebno molimo i za blagopokojnoga brata kardinala Franju Kuharića. Amen."

Animatori mladih iz salezijanskih župa u Zagrebu, Splitu i Žepču, u Krašiću 28. siječnja 2005.

Treća obljetnica smrti kardinala Kuharića u Požeškoj biskupiji

U svim župama Požeške biskupije na treću obljetnicu smrti kardinala Franje Kuharića 11. ožujka služene su mise zadušnice. U požeškoj katedrali misu je predvodio biskup Antun Škvorčević u zajedništvu s generalnim vikarom mons. Josipom Krpeljevićem, biskupskim vikarom za pastoral Josipom Klarićem, župnikom i kanonikom Matijom Jurakovićem, kancelarom Ivicom Žuljevićem i predstojnikom Katehetskog ureda Mariom Sanićem.

Biskup je na početku istaknuo kako "misom zadušnicom želimo iskazati poštovanje, odanost, ljubav i zahvalnost svome nadbiskupu", podsjetivši da je kardinal Kuharić bio i počasni građanin Požege, prema kojoj je iskazivao svoju naklonost, te da je ostao posebno upisan u povijest grada predvođenjem svečanosti uspostave Požeške biskupije i ređenja njezina prvog biskupa 1997. godine.

U propovijedi je biskup podsjetio na životni put kardinala Franje Kuharića, istaknuvši da je on, zajedno sa svojim prethodnikom bl. Alojzijem Stepincem, bio svjetlo i duhovni orijentir u teškim zbivanjima 20. stoljeća.

Po Svetoj Misi ususret Uskrslom Gospodinu

Za Uskrs 2005. vojni je ordinarij Juraj Jezerinac uputio vojnim i redarstvenim pripadnicima u RH prigodnu korizmeno-uskrsnu poruku. Čitateljima Glasnika prenosimo biskupovu misao o Svetoj Misi kao veličanstvenom Božjem daru.

"Razmišljajući tako o Svetoj Misi kao daru Uskrslog Gospodina vjernici mogu mijenjati svijet nabolje. Blagovanje svetog euharistijskog Kruha daje vjerniku nadljudsku snagu, čini ga sposobnim da ostvari herojska djela poput svetih mučenika, poput divnih uzora nesebične ljubavi i prijateljstva. Dovoljno je spomenuti Majku Tereziju, koja je na molbu predstavnika kineske vlade da pošalje sestre u Kinu, koje bi vodile brigu o najsiromašnijima, odgovorila da će rado dati sestre pod uvjetom da s njima pođu i svećenici, jer ne bi mogle izdržati bez Isusa prisutna u Euharistiji, tj. bez sv. Pričesti.

Također, bez toga Dara, bez Euharistije ne bismo imali u povijesti toliko vrijednih muževa i žena, hrabrih, čestitih mladića i djevojaka, divne djece. Da nije bilo Euharistije, ne bismo danas mogli slaviti velikane duha i vjere kroz stoljeća sve do naših dana, poput bl. Ivana Merza, sveučilišnog profesora i vojnog časnika, te blaženog kardinala Alojzija Stepinca, koji je za Euharistiju rekao: "Nigdje se toliko ne očituje Božja svemoć, Božja dobrota i ljubav kao u Presvetom Oltarskom Sakramentu."

Župljani župe Maternistva B. D. Marije iz Splita na hodočašću u Krašiću, 10. veljače 2005.

Prosvjedno pismo CNN-u zbog neistina o Katoličkoj crkvi i bl. Alojziju Stepincu

Predsjednik Komisije Hrvatske biskupske konferencije "Justitia et pax" pomoćni biskup zagrebački Vlado Košić uputio je čelnim ljudima američke televizijske postaje CNN prosvjedno pismo zbog kontroverznih navoda njihovih izvjestitelja o kardinalu Alojziju Stepincu izrečenih u tijeku prijenosa pogreba pape Ivana Pavla II. Pri završetku mise na Trgu sv. Petra novinarka Christiane Amanpour govorila je o Papinim kanonizacijama te je napomenula: "Neki od njih su vrlo kontroverzni, primjerice, vidjeli smo hrvatsku zastavu. Podigao je Hrvata na razinu svetosti iz vremena kad su hrvatski fašisti skoro bili saveznici s Katoličkom crkvom i imali te užasne pogrome protiv Srba tijekom Drugoga svjetskog rata. Ovo su kontroverzne stvari koje je učinio u prošlosti".

Na to se nadovezao John Allen koji je potvrdio njezine riječi te je zaključio: "Kardinal Stepinac, Hrvat na kog se pozivaš, za mnoge ljude je bio neprihvatljivo blizak ustašama, paravojnoj grupaciji u Hrvatskoj, u savezništvu s nacistima".

Biskup Košić u pismu ističe kako je istina potpuno drukčija od one kakvom su je prikazali CNN-ovi izvjestitelji te da je kardinal Stepinac bio cijelo vrijeme u sukobu s režimima: i ustaškim i komunističkim. Pri tome je podsjetio na riječi kardinala Stepinca koje je izrekao 25. listopada 1942. javno u zagrebačkoj katedrali: "Svaki narod i svaka rasa ima pravo na život dostojan čovjeka... Zato je Katolička crkva uvijek osuđivala, a i danas osuđuje, svaku nepravdu i nasilje koje se počinja u ime klasnih, rasnih ili narodnosnih teorija... Nitko nema prava da na svoju ruku ubija ili koji mu drago način oštećuje pripadnike druge rase ili narodnosti".

Biskup Košić je u pismu naveo da je papa Ivan Pavao II., koji je i sam iskusio težinu kako nacističkog tako i komunističkog terora, dobro poznavao metodologiju totalitarnih režima koji su žrtve proglašavali zločincima i upravo je to razlog što je Papa žrtvi, kardinalu Aloziju Stepincu, vratio dostojanstvo proglasivši ga 1998. blaženim.

No, upozorio je biskup, očito je da stil komunističke propagande koja je vlastiti teror proglašavala "humanizmom", a koja je svoju žrtvu proglasila krvnikom još uvijek živi te i dalje žrtvi ne priznaje taj status. Budući da je CNN medij koji je sinonim slobodnog, demokratskog svijeta, napomenuo je biskup Košić, bilo bi poželjno da ta ugledna kuća radi vlastite vjerodostojnosti provjerava izvore za svoje tvrdnje kako bi se u budućnosti izbjegle upravo ovakve zamjene teza.

Pozivajući CNN da se javno ispriča za te izrečene grube neistine pred svojim gledateljima i da to potvrdi Hrvatskoj biskupskoj konferenciji, biskup Košić je ocijenio da je to važno i zato da se to više ne ponavlja, ne samo u slučaju kardinala Stepinca, nego ni za bilo koju žrtvu bilo koje totalitarne ideologije koja ima pravo na istinu.

MOLITVA U ČAST BLAŽENOG ALOJZIJA STEPINCA, BISKUPA I MUČENIKA

Gospodine, Bože naš,
Ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost
čvrsto vjerovati u Isusa Krista
i spremnost trpjeti za njega sve do mučeničke smrti.
Pomozi nam slijediti njegov primjer i njegov nauk
da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio
i služili Crkvi kako joj je on služio
sve do darivanja vlastitog života za nju.
Njegova živa vjera u Isusa Krista i postojana ljubav prema Crkvi
neka nas učvrste u borbama života na putu vječnoga spasenja.

Po njegovu zagovoru udijeli milost svoga blagoslova našim biskupima, svećenicima, redovnicima i redovnicama, svećeničkim i redovničkim pripravnicima, našim obiteljima, da budu čvrste u vjeri i blagoslovljene novim i brojnijim životima.
Budi utjeha svim starijim osobama te pomoć bolesnicima i patnicima. Očeve i majke, djecu i mlade očuvaj od unutarnjih i vanjskih pogibelji duše i tijela. Udijeli milost svećeničkih i redovničkih zvanja našoj župi, našoj biskupiji i Crkvi u Hrvata.
/Po njegovu zagovoru udijeli mi milost ... /
Po Kristu Gospodinu našemu. Amen.
Oče naš, Zdravo Marijo, Sveta Marijo, Slava Ocu...

Vjernici koji na zagovor blaženog Alojzija Stepinca **budu uslišani, zadobiju tjelesno ili duhovno ozdravljenje ili koju osobitu milost, neka opis uslišanja i kompletnu liječničku dokumentaciju dostave na adresu:**

dr. Juraj Batelja, postulator
Voćarska 106, pp. 110
10001 ZAGREB

U Spomen-zbirci bl. Alojzija na Kaptolu 31 možete nabaviti medalju bl. Alojzija u srebru ili bronci, u posebnom staklenom okviru, koja može biti dragi dar ili uspomena. Cijena je 180 kn.

Obavijest čitateljima *Glasnika*

Donosimo popis knjiga koje je o blaženom Alojziju Stepincu objavila Postulatura za njegovo proglašenje blaženim i svetim, a svaki ih čitatelj *Glasnika* može naručiti na adresu Postulature:

Kaptol 31, 10000 Zagreb:

- BATELJA, J., **Najljepše Mariji. Misli blagopokojnog kardinala nadbiskupa** Alojzija **Stepinca o štovanju Majke Božje,** Zagreb, 1990.
- **Sluga Božji** Alojzije **Stepinac (kratki ilustrirani životopis),** Zagreb, 1995.
- ALOJZIJE KARDINAL STEPINAC, nadbiskup zagrebački, **Propovijedi, govori, poruke (1941.-1946.).** Uvod napisali dr. J. BATELJA i dr. C. TOMIĆ, Zagreb, 1996.
- ALOJZIJE-VIKTOR STEPINAC, **Pisma iz sužanjstva (1951.-1960.),** (predgovor: mons. J. BOZANIĆ, nadbiskup zagrebački; uvod, bilješke i predmetno kazalo napisao dr. J. BATELJA), Zagreb, 1998.
- Alojzije STEPINAC, nadbiskup zagrebački, **Propovijedi, govori, poruke (1934. - 1940.)** Priredio i predgovor napisao: dr. Juraj BATELJA; proslov: dr. Ante MATELJAN, Zagreb, 2000.
- Nevenka NEKIĆ, **Susret u Emausu,** romansirana biografija bl. Alojzija Stepinca u najtješnjoj svezi sa žrtvom obitelji Brizić iz Gornjega Humca na otoku Braču, koju su komunisti progonili gotovo do istrjebljenja (pogovor: prof. dr. sc. J. BATELJA), Zagreb, 2004.

Križni put s Alojzijem Stepincem

Za ovogodišnju je korizmu Postulatura za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca pripremila **"Križni put s Alojzijem Stepincem"**. Tekst križnog puta sastavio je prof. Anton Šuljić, a postulator dr. Juraj Batelja probrao je misli nadbiskupa i kardinala Stepinca o križnome putu, muci, smrti i uskrsnuću Isusovome. Knjižica se može nabaviti u Spomen-zbirci u zagrebačkoj katedrali, te na adresi Postulature, Kaptol 31, 10000 Zagreb. Cijena: 15 kn + poštarina.

Knjigu **"Susret u Emausu"** možete nabaviti ili naručiti na adresi Postulature (Kaptol 31, 10000 Zagreb). Cijena knjige je 50 kn + poštarina.

DAROVI ZA POKRIĆE TROŠKOVA U POSTUPKU PROGLAŠENJA SVETIM BL. ALOJZIJA STEPINCA

Nakon objavljivanja zadnjeg broja *Glasnika*, svoj dar za pokriće troškova u postupku za proglašenje svetim kard. Alojzija Stepinca uručili su ovi darovatelji: Ozana CRNOGORAC - Biograd; Benediktinski samostan sv. Luce - Šibenik; vlč. Stjepan RAČIĆ - Rečica; Ana MIAŠ; vlč. Matija BURJA - Marija Bistrica; vlč. Stjepan JANEŠ - Pribić; Bibiana TURKALJ - Zagreb; fra Kruno VUKUŠIĆ - Imotski; Stjepan SKRBIN - Pokupsko; N. N.; Lenka FILAKOVIĆ - Podr. Podgajci; K. PUŠKADIJA - Remetinec; Mara ČELIĆ - Zagreb; GRADNJA ZAVELIM d.o.o.; mons. Franjo PRSTEC - Zagreb (žpk sv. Marko); mons. Velimir ČAPEK - Zagreb; Mara ČELIĆ; fra Karlo JURIŠIĆ - Makarska; N. N. - Susedgrad, obitelj ŠIMAC - Australija (Coober Pedy); N. Marko i Sofija - Zagreb, Zvonimir PEJAZIĆ - Zagreb.

Uplatu i pretplatu za *Glasnik* i svoj dar za pokriće troškova u postupku za proglašenje svetim kardinala Alojzija Stepinca, možete poslati preko Zagrebačke banke na ime:

• Postulatura kard. Stepinca i kunski račun:	**2360000-1101605758**
• ili iz inozemstva i domovine u devizama na slijedeći konto:	**PARTNER BANKA** **SWIFT - PAZGHR2X** **br. računa: 7350038425 - Juraj Batelja**

Zahvaljujemo svim dobročiniteljima i suradnicima, čijom molitvom i darom napreduje postupak za proglašenje svetim bl. Alojzija Stepinca.

Molimo Vas, pošaljite nam kopiju uplata izvršenih preko bankovnog računa, jer nam banka ne isporučuje imena uplatitelja.

Svaki dopis na Postulaturu blaženog Alojzija Stepinca kojim se priopćuje primljeno uslišanje ili uspomena neka bude potpisan te obilježen nadnevkom i mjestom pisanja. Anonimna pisma se ne arhiviraju. Vjernici koji žele ostati anonimni, neka to napomenu u dopisu.

Hvala Vam što čitate i drugima omogućujete primati *Glasnik* "Blaženi Alojzije Stepinac". Ako na vrijeme podmirite svoje obveze prema *Glasniku*, on će moći redovito izlaziti i biti vjesnik blaženikovih vrlina kojima ga je Bog proslavio za dobro svoje Crkve i hrvatskog naroda. *Glasnik* može svaki čitatelj i svjedok obogatiti svojim dopisom i uspomenama na kardinala Stepinca ili fotografijom iz njegova života. Ako ste bili dionik koje svečanosti priređene u njegov spomen, izvijestite o tome putem *Glasnika* sve prijatelje i štovatelje kard. Stepinca.

Hvala svim čitateljima, štovateljima blaženog Alojzija Stepinca u domovini i širom svijeta za molitve i darove koji nesebično i velikodušno promiču glas svetosti i mučeništva kardinala Alojzija Stepinca.

Zahvaljujemo na svjedočanstvima i ohrabrenjima koja su pismenim putem proslijedili brojni čitatelji i blaženikovi štovatelji.

Budući da nam Zagrebačka banka ne dostavlja redovito imena i prezimena čitatelja i štovatelja bl. Alojzija Stepinca koji uplaćuju svoj dar za postupak njegove kanonizacije ili uplatu za *Glasnik*, molimo čitatelje i štovatelje da nas razumiju i ispričaju ako njihova imena ne donesemo pravodobno u *Glasnikovu* popisu.

PISMA ČITATELJA

Poštovani uredniče!

Vaš list čitamo sa zadovoljstvom i u Hercegovini. A kad sam zbog moćnika ovog svita bio prisiljen napustiti Domovinu, našao sam se u Salzburgu kod vlč. V. Cecelje, svećenika rodoljuba i pravednika. Uputio me je na Biskupa u Linzu mons. Maksimiliana Aicherna, isto takvog dobrog čovjeka i svećenika kao i on. Bio sam na više župa u njegovoj Biskupiji. Vlč. Cecelja mi je bio duhovnik dok nisam naučio njemački. On je bio samo čovjek Božji i sveti svećenik, Marijin miljenik, jer je uvijek molio: "Zdravo Marijo" u sobi uz svijeću koja je njoj gorila u čast. Pa on se znao šaliti na račun njih Zagoraca, koji imaju uvik: Jenega... koji dominira.

A kod njega sam upoznao i dr. Lackovića, tajnika uzoritog kardinala Stepinca. A prvi put me doveo u Salzburg vlč. Augustin Korpar, rođak pok. vlč. Vilima Cecelje. Pa Vaš list piše i o pravim svećenicima, vjernima Bogu, Crkvi, Papi i Biskupu, kao što su: vlč. Cecelja, a i moj bivši župnik fra Ljudevit Lasta... Pa zato on pok. Vilim Cecelja, fra Lasta i drugi zaslužuju poštovanje bar u Vašem listu. Trebamo ga čitati i u Hercegovini jer je on pravo sjeme za naciju našu i Vjeru. A i za Bleiburg koji je samo zahvaljujući vlč. Cecelji ostao u uspomeni.

S dužnim poštovanjem

Gojko Kolaković, Široki Brig, listopad 2004.

Svoje zahvale za uslišane molitve po zagovoru bl. Alojzija Stepinca poslalo nam je više njegovih štovatelja i čitatelja Glasnika. Među njima su obitelj Marka i Nade Grbavac iz Zagreba, sveučilišni profesor M. B. iz Zagreba, Justina Ladešić iz Zagreba, Marko N. iz Zagreba, Ruža Busija iz Rasinja.

Poštovani!

Želim svjedočiti o primljenoj milosti na zagovor blaženog Alojzija Stepinca, kada je ove jeseni moja kćerka položila teški ispit iz statistike nakon četvrtog pokušaja. Sasvim sigurno uz pomoć dragog Boga, ali i nakon izmoljene devetnice u čast blaženog Alojzija Stepinca. Slavimo Gospodina i velika hvala našem blaženiku kome se često obraćamo za zagovor. Žalim Vam svako dobro i neka Vas dragi Bog blagoslovi. Hvaljen i slavljen Gospodin uvijeke!

16. 12. 2004., Dubravka Filipčić iz Karlovca

Svjedočanstvo o ozdravljenju

Bio je početak prosinca 1998. g. Moj sin Roman Grubić išao je u prvi razred osnovne škole. Već je nekoliko godina imao noćna mokrenja. Iz škole je nekoliko puta došao kući "mokar". Sedam uzastopnih noći je mokrio u krevet. Razmišljala samo što da radim i kojem svecu da se uteknem. Sin je na vjeronauku dobio sličicu blaženog Alojzija Stepinca s molitvom. Prije spavanja je on pročitao molitvu i zajedno smo izmolili Oče naš. Po zagovoru blaženog Alojzija Stepinca molili smo da sin ozdravi od noćnog mokrenja. Sutradan ujutro sin je sav sretan ustao i rekao: "Mama, suh sam!" Ja sam sva sretna na to rekla: "Hvala dragom Bogu i bl. Alojziju Stepincu." Od tada se molimo svako veče, a sin više ne mokri u krevet.

18. 2. 2005., Blažica Grubić,
Vij. Hrv. Republike 3, Valpovo 31550

Nadbiskup Alojzije Stepinac blagoslivlje temeljni kamen za crkvu sv. Male Terezije u Zagrebu, u rujnu 1935.

Zahvala za suradnju

Od srca zahvaljujemo svim čitateljima našega *Glasnika* koji su nam proslijedili osobne sastavke ili članke već objavljene o bl. Alojziju Stepincu ili pak dokumente pronađene u arhivima raznih ustanova, a sve sa željom da s njihovim sadržajem upoznamo širi krug blaženikovih štovatelja. Članke i suradnju poslali su nam slijedeći naši čitatelji i suradnici:

Lojzo BUTURAC iz Siska; fra Gabrijel JURIŠIĆ iz Makarske; pop Alojzije KUKEC, župnik u Selcu; o. Valentin MIKLOBUŠEC, ravnatelj Hrvatske katoličke misije u Mariboru, o izložbi o bl. Alojziju Stepincu i proslavi Stepinčeva u Mariboru, 16 svibnja 2004.; župnik Franc PEČARIČ - bilješke o bl. A. Stepincu iz Kronike župe Dovje; Milica KORUNIĆ iz Čakovca, p. Bonaventura DUDA iz Zagreba.

Nadbiskup Alojzije Stepinac predvodi Euharistijsko slavlje u samostanskoj crkvi uspostavljenog Karmela u Brezovici.

BLAŽENIK

On nikad pred nikim
Svoja koljena nije s'vio
Osim pred raspetim Kristom
Koji ga je otkupio.

On mrzit nikad
Nikog nije znao
S njegovog lica je
I za neprijatelje
Blagoslov uvijek sjao.

Njegovo oružje bilo je
Samo krunica u ruci.
Blaženi Alojzije Stepinac
Moli u radosti i muci.

Šesnaest godina dugih
U zatvoru treba da trpi boli
I pet godina u pritvoru kućnom.
Neprijatelje ne proklinje
Već za njih moli.

A desete veljače šezdesete
Dok je noć mijenjala zora
Alojzije Stepinac je znao da
Poći se ocu mora.

Umjesto injekcije i lijeka
Tražio je svetu ispovijed
I sestre da s njime mole
Jer došao je njegov red.

I dok su molili "Oče naš",
Na zaziv "budi volja tvoja",
Blaženi Alojzije Stepinac je
Završio trpljenja svoja.

Njegova ljubav za Krista
I u našim srcima blista.
Hvala ti, Oče, slava i dika
što si nam dao Alojzija Stepinca
Zagovornika i blaženika.

Marija Dabrović, župa Gornji Rajić

DOKUMENTI

Ministranti svetišta Presvete krunice u Zagrebu sa svojim svećenicima dominikancima 1943. godine.

Postulatura za proglašenje svetim blaženog Alojzija Stepinca pripremila je za tisak knjigu izvornih dokumenta i svjedočanstava o djelovanju zagrebačkog nadbiskupa blaženog Alojzija Stepinca za vrijeme Drugog svjetskog rata i u poratnom razdoblju.

Završetkom Drugog svjetskog rata dogodile su se u Jugoslaviji, uvođenjem komunističke diktature, velike nepravde i progoni Katoličke crkve. Tražili su se razlozi i povodi, a često izmišljali i planirali da se na koljena pred bezbožnu vlast baci Katolička crkva. No, ta je Crkva imala hrabre, odlučne i jasne pastire. U njihovu stavu preživjeli su i Crkva i hrvatski narod jednu od najjačih i sudbonosnih prekretnica u svojoj povijesti.

Izvor:
ALOJZIJE KARDINAL STEPINAC, NADBISKUP ZAGREBAČKI,
Propovijedi, govori, poruke 1941.-1946., izd. AGM i Postulatura bl. Alojzija Stepinca, Zagreb, 1996., str. 115-119

1. *Propovijed koju je nadbiskup Alojzije Stepinac izgovorio u zagrebačkoj katedrali na svetkovinu sv. Petra apostola 29. lipnja 1942. o veličini Katoličke crkve kojoj predsjeda rimski biskup te o nauku Crkve za dobro bližnjega jer je ne vode nikakvi politički motivi, nego briga za spasenje duša. Bio je to odgovor na postupke vlasti Nezavisne Države Hrvatske koju su bili usmjereni protiv Katoličke crkve jer je bila zabranila obznaniti Papinu okružnicu i jer je Katoličku crkvu prikazivala kao hrvatskom narodu stranu ustanovu. K tome je nadbiskup Stepinac uzeo u zaštitu i pravoslavne vjernike i Židove.*

Na mjestu je da se ovom prilikom sjetimo one naše braće, koja su stoljećima bila rastavljena od Petra, vidljive Glave Crkve Kristove, koja je samo jedna, koja ima samo jednu Glavu - Petra i njegove nasljednike pape, a koja su se braća vratila u svoju djedovsku vjeru. Bog nam je svjedok, da smo bili protivni svakom prisilnom stupanju u Katoličku crkvu. Ako su iskreno prešli, nisu ništa izgubili, nego su se vratili vjeri svojih djedova i danas su

potpuno ravnopravni članovi Crkve katoličke, koja ih sve bez razlike jednako ljubi. Neka bude ovdje javno rečeno da je Crkva učinila sve što je u njenoj moći da tu svoju djecu zaštiti jer je ne vode nikakvi politički motivi nego briga za spasenje duša. Ako ih, nažalost, nijesmo uspjeli zaštititi, nije krivnja na Crkvi nego na neodgovornim elementima koji su se za počinjena zla protiv svih zakona, i Božjih i ljudskih, osvećivali i na nevinim ljudima. Krivnja je na pojedincima, koje nije vodio razbor nego luda strast i nepromišljenost. Crkva će i ubuduće činiti sve što može za svu svoju djecu bez ikakove razlike, a i bez straha bilo s lijeva bilo s desna, jer zna da čini ono što Bog i zakon njegov traži i nalaže (...).

Ako je dakle papinstvo, kao što jest, Božja a ne ljudska institucija, zar nije najveća luda onaj koji bi o tu, od Krista postavljenu pećinu, udarao glavom u nadi da će srušiti pećinu? A ipak se slični pokušaji opet i opet obnavljaju u povijesti čovječanstva, pa i u naše doba. Na sve te lude pokušaje mogli bismo reći nešto slično što je Montalambert rekao na sjednici francuske komore godine 1849. zastupnicima: "Mislite na to da između Svete Stolice i vas, a i svakoga drugoga, koji bi je htio srušiti postoji temeljita nejednakost snaga. A ta nejednakost nije u prilog vama, nego protiv vas. Vi imate petstotina tisuća ljudi u vojsci. Imate bojne brodove. Imate topove. Imate sva pomoćna sredstva koja vam mogu pribaviti materijalnu prednost. Papa nema ništa od toga. Ali ne zaboravite da on imade nešto što vi nemate. Imade moralnu snagu. Imade vlast nad savjestima, nad dušama, čega vi nemate. I ta vlast je neumrla!
Na to neka misle svi oni, koji se bez mnogo razmišljanja igraju s Božjim autoritetom. Mogu imati sve vojske svijeta na raspolaganju, mogu imati sva materijalna sredstva, mogu imati svu štampu, sve krugovale i slikokaze! (* Radiopostaje i kino.) Jedno ne mogu imati. A to je gospodstvo nad srcima, nad dušama, jer je ono pridržano Bogu. I to ne samo vlast nad srcima malenih i bijednih, nego i moćnih prema riječima Svetoga pisma: "Srce je kraljevo u ruci Gospodnjoj; kamo hoće, tamo ga obraća!" (Izr 21, 1).

Dragi moji vjernici! Jedno od najvećih zala našega vremena jest polovičnost u pitanjima našega vjerovanja. Ne pravimo si nikakve iluzije ni u ovom pitanju, u pitanju poštivanja autoriteta sv. Petra i njegovih nasljednika rimskih papa. Ili jesmo ili nismo katolici! Ako jesmo, onda valja da se to odrazuje na čitavoj liniji našega života. Ne možemo biti u crkvi katolici, a na ulici napadati kao pogani odredbe Namjesnika Kristovog izdane za opće dobro, a koje možda ne konveniraju našem ličnom raspoloženju. Ne možemo danas, jer nam to možda konvenira, hvaliti Svetoga Oca, a sutra u novinama crvenom olovkom križati njegove riječi i govore, izrečene samo u jednom cilju, dovesti ljude Bogu. Nitko ne može tražiti da papa pogazi općenita načela prava i poštenja, da zadovolji pojedinim nemogućim zahtjevima. A htjeti se silovito oboriti na instituciju od Boga postavljenu, znači udarati glavom o pećinu, jer stoji tamo do vijeka: "Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati!"

Predragi vjernici! Sveta mi je dužnost upozoriti vas na neke pojave koje u zadnje vrijeme mute naše odnose prema Svetoj Stolici i Sv. Ocu papi; odnose koji su kroz trinaest vijekova bili najsrdačniji i najprijateljskiji. Već dulje vremena čuju se prigovori kao da je Sveta Stolica neprijateljski raspoložena prema hrvatskom narodu. Tu krivu tvrdnju i klevetu obara stoljećima potvrđena povijesna činjenica da je hrvatski narod baš u rimskim papama imao svoje najbolje, a često i jedine prijatelje. Te laži opovrgava osjećaj i briga današnjeg Svetog Oca pape Pia XII., kojima on prati naš narod i domovinu. O tom mogu uz ostale hrvatske biskupe svjedočiti sigurno i ja osobno. S toga je najveće nerodoljubno djelo prema hrvatskom narodu, kad se osobno, kao i prije sa strane nekih sinova toga naroda, nastoji oslabiti čvrsta veza našega naroda s nepobjedivom pećinom Petrovom. To nastojanje nema korijena u našem narodnom duhu, ono je njemu tuđe, a dolazi izvana, i ne može nikako biti od koristi, makar tko tvrdio protivno.

Stoga osuđujem u ime hrvatskih katolika zabranu objavljivanja u štampi govora Svetoga Oca pape održanog prigodom njegovog 25-godišnjeg jubileja. To znači odvoditi hrvatski narod od izvora prave nauke, koja jedina može da spasi svijet, pa prema tome i naš narod od materijalne i moralne propasti. To znači isključiti naš narod iz zajednice svih katoličkih i kulturnih naroda koji su se putem štampe duhovno okoristili i obogatili tolikim divnim govorima Svetoga Oca. Takav postupak je za hrvatski narod štetan i uvredljiv.

Hrvatski su biskupi prije tri godine zajedničkom skupnom poslanicom upozorili hrvatski narod na njegov najveći narodni jubilej: 1300-godišnjicu njegovih prvih veza sa Svetom Stolicom i rekli mu otvoreno i javno da samo Svetoj Stolici može zahvaliti svoj opstanak, da će samo preko nje naći svoj vječni spas. To vam kažem svima i danas. Jer danas i do vijeka stoji pisano prstom Božjim: "Ti si Petar, i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati! I tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga. I što god svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, i što god razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima! - Amen."

2. *Pismo P. R. Marconea, apostolskog izaslanika pri hrvatskom Episkopatu, kard. L. Maglioneu, državnom tajniku Svete Stolice, 10.*

svibnja 1943., o nastojanjima kojima su se on osobno i nadbiskup zagrebački Alojzije Stepinac zauzeli kod vlasti NDH u zaštitu progonjenih Židova. *Izvor:* ADSS, sv. IX., str. 287.

Le visiteur apostolique á Zagreb Marcone au cardinale Maglione
Rap. nr. 812/43 (A.E.S. 3200/43, orig.)
Zagreb, 10 mai 1943.

L'extermination des Juifs croates est due á l'intervention directe de Himmler.

Nei primi giorni del c. m. il Capo della Polizia tedesca Himmler e stato a Zagabria[1]. Dimorando lui qui, sono stati ricercati gli ultimi ebrei residenti nella Capitale e in tutta la Croazia e deportati in Germania. Si calcola che ne siano stati catturati circa 600. Ora non restano che pochi ebrei nascosti e fuggiaschi.

La Gestapo dirigeva le operazioni di ricerca coadiuvata dalla polizia croata.

Tanto io, quanto l'arcivescovo[2] non abbiamo trascurato di recarcipresso il ministro degli interni[3] per perorare la causa ebraica. Questi ci ha dichiarato che egli ha tenacemente difeso gli ebrei di fronte ad Himmler, ma ha potuto solo ottenere che fossero risparmiati i matrimoni misti. Si teme pero che in seguito anche tali famiglie saranno molestate. Tra gli ebrei catturati e deportati in Germania si trovano purtroppo non pochi cattolici. Il fermento nella cittadinanza e forte.

[1] Heinrich Himmler dirigeat la persécution des Juifs.
[2] Mgr Alois Stepinac.
[3] Andrija Artukovic.

Hrvatski prijevod:

Istrjebljenje hrvatskih Židova uslijedilo je na izravan Himmlerov zahtjev.

Prvih dana ovog mjeseca šef njemačke policije Himmler bijaše u Zagrebu. Dok je on boravio ovdje, traženi su i posljednji Židovi koji su boravili u glavnom gradu i u cijeloj Hrvatskoj te odvedeni u Njemačku. Računa se da ih je šest stotina zarobljeno. Preostao je manji broj Židova, sakrivenih i bjegunaca.

Gestapo, pomognut hrvatskom policijom, traži Židove.

Koliko ja, toliko i zagrebački nadbiskup (mons. Alojzije Stepinac) nismo propustili poći ministru unutarnjih poslova (Andrija Artuković) da bismo zaštitili židovsku stvar. On nam je izjavio da je odlučno branio Židove pred Himmlerom, ali da je mogao postići samo to da budu pošteđeni mješoviti brakovi. No, postoji bojazan da će nadalje i te obitelji biti progonjene. Među Židovima, zarobljenima i otpremljenima u Njemačku, nalazi se, nažalost, i nemali broj katolika. Uznemirenje je u građanstvu veliko.

Nadbiskup Alojzije Stepinac prigodom blagoslova temeljnog kamena za crkvu sv. Male Terezije u Zagrebu, u rujnu 1935.

VRANEKOVIĆEV DNEVNIK

Nastavljamo objavljivati izabrana poglavlja dnevnika vlč. Josipa Vranekovića u kojima je on opisao život i stradanja blaženoga Alojzija Stepinca na izdržavanju kazne u Krašiću.

Blaženik je u Krašić prebačen 5. prosinca 1951. Bilo je to premještanje iz jednoga zatvora u drugi. I tu je bio onemogućen u vršenju biskupske službe, ponižavan i progonjen. O tom progonu on je napisao mnoga svjedočanstva. Tako je u pismu o. Ivanu Kukuli, provincijalu DI, 16. siječnja 1960., dakle, tri tjedna prije smrti, napisao:

"Dragi oče provincijale! Vašu božićnu čestitku od 17. XII. p. g. primio sam u redu jučer, dakle skoro nakon mjesec dana. Nije ni čudo, kad znamo gdje živimo. Ali, ne ćemo zato klonuti duhom. Srdačna hvala na čestitci i dobrim željama, koje uzvraćam i Vama i svima članovima Vaše provincije.

Što smo sve proživjeli ovdje u ovih zadnjih nekoliko tjedana, pričat će Vam g. župnik kad dođe do Vas. Mržnja progonitelja kipi na mene i dalje, nadajuć se da će mi ipak na koncu slomiti živce. Bog je međutim jači. U Njega sam uvijek stavljao svoju nadu i nisam se prevario. Ne ću se prevariti ni ubuduće. Bolje je časno poginuti negoli sramotno živjeti kao izdajnik Crkve. Znam da ona ne će propasti, ali će prije ili kasnije propasti oni koji rade na njezinoj propasti. Uz blagoslov i pozdrav u Gospodinu svima + Alojzije kard. Stepinac, nadbiskup zagrebački."

Ono što je zatočeni nadbiskup i kardinal proživljavao i pismenim putem priopćivao naslovnicima svojih pisama, potičući ih na molitvu za njega i progonitelje Crkve da se obrate, župnik Vraneković je, na svoj način, bilježio gotovo svakodnevno u posebnom dnevniku.

Nastavljamo objavljivati prvi svezak dnevnika, uz ispriku čitateljima i napomenu da se ta knjiga priprema za tisak, i da će još tijekom ove godine biti objavljena.

Bogoslovi Bogoslovnog sjemeništa u Đakovu nakon liturgijske svečanosti u katedrali vraćaju se u sjemenište 1956. Ova je fotografija sačuvana u albumu koji su 1956. prigodom 150. obljetnice bogoslovije poslali u Krašiću zatočenom kardinalu Stepincu.

16.IV.1953.

"Ponovno studiram kanone koji govore o izboru pape. Tko zna, što se može dogoditi? A molim se dragom Bogu da u ovim danima sačuva nam našeg Svetog Oca."

17. IV. 1953.

Ima u ruci Hrvatski Katolički Glasnik iz Chicaga. Dobio ga Ivasić u paketu. Na naslovnoj je stranici njegova slika. Na prvoj su stranici citati iz njegovih izjava na sudu i izjave novinarima 1952.- 1953. u Krašiću. Tu su izvještaji o svečanim akademijama što su ih priredili naši iseljenici u Kanadi, SAD i Venezueli. Kad sam mu to saopćio, on samo uzdahne: "Što će mi sve to? - Daj, Bože, da se jednom samo nađem na nebeskoj akademiji."

18. IV. 1953.

Kod večere: "Brojne sam čestitke primio prigodom imenovanja nadbiskupom. Kao da su već onda čestitari slutili što me čeka. Te sam čestitke pohranio u Karmelu u Brezovici. Tu imadem i odijelo spremljeno za smrt... Ah, molite se već sada za moga nasljednika, da bude muž jake vjere, svetog života i neograničenog pouzdanja u Gospodina Boga!"

19. IV. 1953.

"Što bi danas naš narod bez Svete Stolice? Tko još razumije naše prilike kao Sveti Otac?"

20. IV. 1953.

U posjet stiže J. Đuran. Dovest će ovamo slikara Jurčića da snimi Eminenciju.

21. IV. 1953.

Iz Torina dobio je lijek protiv bronhijalnog katara od salezijanca koji je prije mjesec dana bio ovdje. Odvratno mu je koji puta i dosadno inhaliranje. Čim mu velim da je to potrebno - smjesta sluša!

***

Šećemo svaki dan barem dva sata.

***

Danas je prva pouka za prvopričesnike. Dok se djeca skupljaju oko crkve, sve ih je nadijelio bombonima... "Ah, jadna djeca! Što sve moraju čuti u školi. Ja to ne zovem više školom, nego hrvalištem!"

22. IV. 1953.

"Zaštita je danas sv. Josipa. Prikazao sam Sv. Misu za cijelu Crkvu Božju, da je Gospodin oslobodi od svih neprijateljskih sila!"

23. IV. 1953.

Dr. Šercer, dr. Riesner i Pišonić. Pozvao sam liječnike, jer me zabrinjuju crveni flekovi na licu Eminencije. O. Kukula - provincijal - autobusom došao i, nažalost, samo 10 minuta bio s Eminencijom. Došli su liječnici - i on je krenuo na Prekrižje.

***

Č. s. Izidora - milosrdnica[4] donijela Eminenciji različitih lijekova i hrane za jačanje živaca i organizma uopće. Upozoruje me da je g. tajnik sumnjiv. - Ako to stoji - mislim ja - neka mu dobri Bog bude milostiv!

26. IV. 1953.

Biskupi su opet pozvani u Beograd da rasprave nacrt zakona o položaju vjerskih zajednica. Ujčić je izjavio kako nema ovlaštenja od pretpostavljenih da raspravlja s državom - to nije njegova kompetencija. "Borba" donijela članak gdje piše kako biskupi stavljaju takve zahtjeve da bi se morao i Ustav mijenjati ako bi im se udovoljilo! - "Pa to i tražimo" - reče na to Eminencija. "Ili sloboda ili progon!" Spomenem mu da novine javljaju kako je tu pozvan i biskup Čekada. - "Znao sam da će to tako svršiti, ako je i Čekada s njima" - dodao je Eminencija.

***

"Pročitao sam knjigu 'Pobuna životinja'. E baš im se je pravo narugao. Trebalo bi nagraditi auktora. Ili je konvertit, pa dobro poznaje prilike u komunističkom raju ili je negdje proživio barem koje vrijeme, pa dobro sve vidio."
Veselila ga ta knjiga i silno razveselila, jer je doista kritika svoje vrste nesretne današnjice.

27. IV. 1953.

Novine ovdje javljaju, da biskupi neće sporazum, samo da i dalje "licitiraju" tražeći "rehabilitaciju" Stepinca, puštanje svećenika iz zatvora, škole, brak i sl... Okrivljuju Vatikan... Eminencija: "S huliteljima Boga i Bogorodice ne može se razgovarati. Sveta Stolica može - to je njezina stvar. Ali vidi se, upravo je to ruka Bogorodice. A hvala sv. Petru da su se biskupi ovako ponijeli."

29. IV. 1953.

"I mi da se poklonimo ovakovomu sistemu koji je ništa drugo nego drskost i glupost...! Bijedni ovaj život rado dajem, kad bih mogao, dao bih i sto života samo da živi Crkva Božja... Kroz nekoliko decenija preko polovice u SAD - sve što misli svojom glavom - bit će katoličko. U Kanadi je sada više od polovice stanovništva katoličke vjere. Meksiko i Južna Amerika također su katolici, stvarno ako i nisu baš militantni, preko polovice katolika danas je u Americi..."
Dan za danom prati razvoj Crkve u svijetu. Mnogo misli na misije.

Mons. Josip Bäuerlein, biskup đakovački i srijemski, u obredu ređenja ili podjeljivanja crkvenih službi 1956. Ova je fotografija sačuvana u albumu koji su 1956. prigodom 150. obljetnice bogoslovije poslali u Krašiću zatočenom kardinalu Stepincu.

[4] BERTOLEK-MICEK Izidora (Barbara) rođena je 28. siječnja 1896. u Batini, općina Zlatar. Prve zavjete u Družbi ss. milosrdnica u Zagrebu položila je 15. kolovoza 1914. U razdoblju od 1951. do 1955. radila je kod bolesnih sestara u kući matici u Zagrebu, gdje je i umrla 3. studenoga 1965.

30. IV. 1953.

Na šetnji mi govori kako osjeća da mu inhalacija koristi. Troši limun pomiješan sa šećerom[5] i vitamine za jačanje. Za probavu prije spavanja uzima "izocen"... "Pravo je čudo Božje" - veli - "da u pitanju zdravlja nisam imao neprilike u Lepoglavi. Dan prije odlaska u Lepoglavu zadnji sam puta uzeo karbon. Nekako mi je bio gorak i sve sam povratio. Iza toga u Lepoglavi nisam ništa uzimao, ali je bilo dobro. Ovdje pak sada prehlada, operacija, glavobolja... uvijek nešto!"

4. - 7. V. 1953.

Bio sam na župničkom ispitu. U kući me zamijenio preč. Šimečki, a u poslu vlč. gosp. Petrović.

***

[...] 3. dr. [...] došli prigodom Eminencijina rođendana. Na početku Eminencija dosta neraspoložen. [...]. Eminencija [...], da raspiše natječaj za župu Krašić i Pribić, a župe da podijeli dosadašnjim upraviteljima.

9. V. 1953.

Izišli smo na šetnju. Ponudio sam mu šetnju jer sam vidio da mu je potrebna. Videći me on umorna od puta u Zagreb, neispavana, tek se vratio iz sprovoda, ustručavao se ići, no popustio je. Sa sobom imamo na šetnji psa Campeka koji ga silno veseli.

***

Milicija zvala Tomu Stepinca iz Brezarića da im veli je li Eminencija prelazi na šetnji dopuštenu granicu kretanja i da li u crkvi štogod govori o politici?! Zebe ih - ili im je vruće!!!

10. V. 1953.

Dr. Bogičević, dr. Šercer, dr. Riesner, Pišonić. Svi se ovi nadaju da će brzo nestati ovog kontradiktornog monstruma.
Zdravlje i raspoloženje Eminencije odlično.

11. V. 1953.

Prvi prosni dan.
Eminencija imao Sv. Misu na groblju.

***

Dr. Keilbach Vilim, dr.[6] Predavač na Bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu[7] stigao ovamo i snima Eminenciju u kući, pred kućom, crkvom i u crkvi.

***

"Prikazao sam danas Sv. Misu na nakanu da Gospodin sačuva ovom jadnom narodu polja i vinograde... U Žumberku je eto pao snijeg, a ovdje mraz. Sad neka im pomogne njihova nauka i kultura! Jadnici!... Sada razumijem što je seljak religiozniji od radnika. Neprestano strepi da mu kiša, mraz, tuča, poplava i sl. ne odnesu svakidašnji kruh... Vezan je da se obraća na Boga!"

12. V. 1953.

Danas je Eminencija imao Svetu Misu kod sv. Ivana.

***

Ankara javlja, da je Molotov primio jugoslavenskog otpravnika poslova. "Neka! Ja sam uvijek govorio, da im (našim komunistima) je srce na Istoku, a pamet na Zapadu..."

14. V. 1953.

Predstojnica ide danas u Zagreb. Nosi listove koje Eminencija više neće slati preko tajništva nego da se odmah uruče *in manus*.[8]

---

[5] s. Izidora
[6] 10. IX. 1908 - X. 1982.
[7] 1936. - 1954.
[8] U ruke

Đakovački bogoslovi nakon izvedbe jedne priredbe 1956. Ova je fotografija sačuvana u albumu koju su 1956. prigodom 150. obljetnice bogoslovije poslali u Krašiću zatočenom kardinalu Stepincu.

Nadbiskup Alojzije Stepinac predvodi Euharistijsko slavlje kod Majke Božje Sljemenske prigodom hodočašća u Mariju Bistricu.

16. V. 1953.

Danas je sprovod susjeda Dragutina Šimečkog. Tu je Eminencija, Adam Šimečki, S. Radošević i ja. Kod nas na objedu Starčević. CMD u stubički kotar nije prodro. Eminencija otvoreno govori prisutnim svećenicima da poruče svima: "Stupanje u CMD jest izdaja Boga!"

16. V. 1953.

Vedar je Eminencija ovih dana. Naši "košarkaši" otišli u Moskvu. Otpravnik poslova SSSR-a u Beogradu... Okreću se prema Rusiji... "Mogu ja brzo opet u Lepoglavu... pa i u Sibiriju. Ne bih se nimalo čudio. Neka! *In Te, Domine, speravi!*, ali popustiti ne!"

***

Gleda velike materijalne potrebe u župi. Rado bi pomogao, ali ne može. Računa s fondom u Americi...

***

Voli malene. I s djecom koja tek tepaju, tek su prohodala - i s njima razgovara - njih dovode k njemu pred kuću ili na šetnji. "Nikada dok sam živ neću zaboraviti tih momenata s djecom."

***

Čita francuski misijski časopis u kojem bostonski nadbiskup jednako gotovo osuđuje materijalizam Zapada kao i boljševički.... Mala je tu razlika. Posljednji je predrastičan, pa ga ipak zapadnjaci ne otklanjaju u potpunosti... "Vidim" - kaže na to Eminencija - "da je toliko toga trulo u svijetu i Gospodin Bog će ga kazniti!"

19. V. 1953.

Danas nas milicioneri pratili na šetnji.

***

Cijeli svibanj propovijeda o Majci Božjoj. "Sveta Mati Božja" i "Presveta Bogorodica", tako ponajčešće zove Mariju.

26. V. 1953.

Keilbachove snimke su uspjele. Još će doći da ga fotografira. Eminencija: "Neka to više ne čini. Neprijatelj sam poziranja i svakog slikanja." - Kad sam mu spomenuo da nije *ad personam*[9] nego opće dobro Crkve to traži, odmah je pristao na to!

***

[9] Osobno

Đakovački bogoslovi u sportu i odmoru. Ova je fotografija sačuvana u albumu koji su 1956. prigodom 150. obljetnice bogoslovije poslali u Krašiću zatočenom kardinalu Stepincu.

Ponovno je nahlađen. Ne raspoznaje okus jela. “Sve mi se čini kao blato. A jest mizerija taj ljudski život na zemlji!”

***

Novinari i stranci nikako više ne smiju do Eminencije. Partija zabranila jer joj je istina gorka!

***

O svom trošku dao je na zeleno pofarbati šalupe na prozorima kuće da ne trunu od kiše.

***

Meni, a i Eminenciji je teško, što ljudi misle da imademo svega u izobilju, a eto danas idući u Zagreb morao sam posuditi novac za vlak!

27. V. 1953.

Pišonić autom dovezao hrane i kiselu vodu za kuću.

28. V. 1953.

Jamnicki, Pukljak, Pišonić došli da montiraju pumpu za vodu.

***

“Glavna oznaka komunizma jest drskost i glupost.” (Em.)

31. V. 1953.

Presveto Trojstvo - glavno godišnje proštenje. Milicija blokirala župu i nikoga ne puštaju u Krašić. Ljudi su ogorčeni. Onemogućuje im se vršiti zavjete... Ne puštaju u Krašić ni različitih prodavača, kako je drugdje običaj i još dopušteno. Eminencija ispovijeda od rana jutra. Iz Zagreba kroz Slavetić dolazi dr. Bakšić. Propovijeda kod poldanjice i na svršetku svibanjskih pobožnosti. Za ovu posljednju propovijed sâm mi se ponudio u

Djelatnici poduzeća Elektrokontakt iz Zagreba, u Krašiću, 5. ožujka 2005.

Zagrebu. Najprije sam ga odbio rekavši da je Eminencija cijeli svibanj propovijedao i red je da govori i na svršetku. Taj razgovor kod kuće saopćim Eminenciji, a on će: "Samo neka on propovijeda. Ja rado slušam propovijedi." Toga dana bili ovdje: Šimečki, Sajović, Petrović i Jezerinac.

3. VI. 1953.

Kadlec i Đuran pričaju kako im Udba imputira žene. Da su CMD-aši, pa bili ne znam kakvi, sve bi im zaboravili, a ovako ih se sramotno kleveće.

4. VI. 1953.

Tijelovo. Ovi dani bili kišoviti. Izjutra se izvedrilo i sinulo sunce. Djeca toga dana nisu imala škole, pa je bila nezapamćeno lijepa procesija. Eminencija i preč. Šimečki išli ispred baldahina u kazulama.

5. VI. 1953.

Stigla ovamo provincijalka od milosrdnica i s. Izidora. Donijele mu darove za imendan i lijekove.

***

Danas stigao ovamo o. Weissgerber[10] D. I., s majkom. Među ostalim ova priča da je otac preuzv. gosp. Čekade imao više viđenja koja su se ispunila. Tako da će mu sin biti biskup, o zagrebačkom nadbiskupu - kardinalu, o podunavskoj federaciji, da će mu sin biti prvoborac za sjedinjenje istočne i zapadne Crkve i umrijeti kao mučenik...

***

Čč. ss. služavkama Maloga Isusa u Zagrebu hoće vlast da oduzme kuću - Antunovac i da im nešto daju u zamjenu. Dolaze ovamo čč. ss. Maristella i Valerija i pitaju za savjet Eminenciju. A on: "Ne dati se - ne popustiti! Neka Vas bace, ako hoće i na ulicu. Služavke ste Malog Isusa, a svi koji hoće pobožno služiti Kristu, trpjeti će progonstvo!"

[10] WEISSGERBER o. Antun (Tonča) (22. III. 1921. - 4. X. 1989.), DI. Od 1953. profesor vjeronauka na Šalati, zatim profesor teologije u Sarajevu.

Bl. Alojzije Stepinac propovijeda u jednoj župi prostrane Zagrebačke nadbiskupije.

KAZALO

IMPRESSUM

Časopis **Blaženi Alojzije Stepinac** (skraćeni ključni naslov: Blaž. Alojzije Stepinac) glasnik je Postulature za proglašenje svetim blaženog Alojzija Stepinca te časopis svih njegovih štovatelja, Kristovih vjernika i ljudi dobre volje.

God. 12 (2005.) Broj 2

Cijena: 5 kn; za inozemstvo 2 eura ili 3 USD

Glasnik izlazi četiri puta godišnje s dopuštenjem crkvenih poglavara.

Izdavač: Postulatura blaženog Alojzija Stepinca
Voćarska 106, pp. 110
10001 Zagreb

Uređuje i odgovara:
dr. Juraj Batelja,
Voćarska 106, pp. 110,
10001 Zagreb

Adresa uredništva:
Postulatura blaženog Alojzija Stepinca
Voćarska 106, pp. 110
10001 Zagreb
telefon: 46 80 426
faks: 46 80 722

"Spomen-zbirka iz ostavštine blaženog Alojzija Stepinca", Kaptol 31,
10000 Zagreb,
telefon: 48 11 781 ili
e-mail adresa: juraj.batelja@zg.htnet.hr

Sve što se u našem Glasniku navodi ili naziva "čudo", "svetost", "svetac" i slično, sve to, u duhu crkvenih propisa, treba uzeti i razumjeti u našem običnom ljudskom načinu izražavanja. O svemu će tomu konačni sud izreći Crkva.

Lektorica: Marina ČUBRIĆ, prof.
Tisak: Tiskara Offset Markulin

Bl. Alojzije Stepinac propovijeda u jednoj župi prostrane Zagrebačke nadbiskupije.

Članovi Hrvatske katoličke misije iz Portoroža sudjelovali u Svetoj Misi, na blagdan Stepinčeva, 10. veljače 2005.

Vjernici Hrvatske katoličke misije u Münchenu na hodočašću u Krašiću, 26. veljače 2005.

Mons. Ivan Prenđa, nadbiskup zadarski uz asistenciju mons. Josipa Mrzljaka, pomoćnog biskupa zagrebačkog, i 40-ak svećenika predvodi euharistijsko slavlje na Stepinčevo 2005. u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Krašiću.

Vjernici župe sv. Ivana Krstitelja - Rijeka, Škurinje, u Krašiću 19. ožujka 2005.

Sveti Ćiril (krsno ime Konstantin)

Freska u župnoj crkvi Presvetoga Trojstva u Krašiću. Na izdržavanju zatvorske kazne u Krašiću nadbiskup Stepinac je vrlo pohvalno govorio o umjetnički uređenoj župnoj crkvi koja ga je upravo "mamila na molitvu". Među likovima predočenima fresko tehnikom u svodu kupole uočavamo i lik svetoga Ćirila, apostola nekoliko slavenskih naroda, o kojemu je i zatočeni Nadbiskup s ponosom govorio, znajući ́"Pohvale blaženome Ocu našemu i Učitelju slavenskomu Ćirilu Filozofu":

"I zato - koja će usta izreći slatkoću njegove pouke?

Ili koji jezik može izreći djela, i napore, i dobrotu njegova života?

Ta usta, svjetlija od svjetlosti, poslao je Gospodin da prosvijetle zaslijepljene lažima grijeha. Njegov je jezik sladak, a govor bistar. Te prečiste usne procvaše mudrošću kao cvijet; njegov prečisti prsti sagradiše duhovni alat i ukrasiše ga trostrukim zrakama pismenosti.

Tim bogoglasnim usnama napojiše se žednici Božje spoznaje, njima se nasladiše mnogi primajući život.

Njima je obogatio Bog mnoge narode božanskom naukom, a najviše od sviju - kao ispleten bogotkani vijenac - mnogoplodni narod slavenski. Zato je k njemu taj novi apostol i bio poslan.

Iz tih je usana probio izvor života napajajući usahlu suhotu našu. One su svezale mnogohulni heretički jezik.

Ta su se česna usta pojavila kao dva serafina slaveći Boga, i pomoću njih spoznasmo Trosveto Bo-žanstvo, sadržano u jednoj naravi, a različito po svojstvima i imenima, i koje se jednako proslavlja jer oduvijek postoji: Otac, Sin i Duh Sveti.

Zato blagoslivljamo tvoje usne, o preblaženi oče Ćirile, s kojih se na sve strane izlijevala duhovna slast.

Blagoslivljam mnogoglasni tvoj jezik, kojim si zagrmio kao Bog, sjajući zorom Trovječnoga Božanstva, tjerajući tminu grijeha."

Sveti Konstantin rođen je u Solunu 826. ili 827. u obitelji visokoga vojnog funkcionara. Uza zidine Soluna naseljeni su Slaveni, koji u IX. st. već dolaze i u grad te postaju njegovi građani. Od njih su Sveta braća naučila slavenski. On je i djelovao među moravskim Slavenima, počevši od 863. kamo je došao s bratom Metodom na poziv kneza Rastislava.

Konstantin je za Slavene sastavio pismo glagoljicu kojom je počeo pisati prve sastavke na slavenskom jeziku. Preveo je Novi zavjet i pripremio najnužnije i najvažnije knjige za liturgiju i organizaciju crkvenog života. Konstantin je u Rimu 868. stupio u samostan i posvetio se duhovnom životu, uzevši ime Ćiril. Umro je u Rimu 14. veljače 869. Papa Ivan Pavao II. proglasio ga je zajedno s bratom Metodom suzaštitnicima Europe 31. prosinca 1980.